Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 98
Marți 5 aprilie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

In acest număr:

Să executăm însămînțările de primăvară la un înalt nivel agrotehnic

Campania agricolă de primăvară reprezintă o etapă importantă în lupta pentru obținerea de recolte mari la hectar, pentru înfăptuirea principalei sarcini pe care partidul și guvernul au pus-o în fața oamenilor muncii din agricultură, de a dobîndi în acest an o producție de zece milioane de tone de cereale, de a obține o recoltă medie pe țară de cel puțin 2.000 kg de porumb boabe la hectar. De felul în care vor fi executate lucrările din această campanie depinde în mare măsură belșugul recoltei din acest an.

Sporirea producției la hectar este condiționată în primul rînd de executarea fiecărei lucrări la timpul potrivit, de aplicarea rațională la însămînțări a metodelor agrotehnice înaintate. Experiența anilor trecuți și îndeosebi a ultimului an a dovedit că nefolosirea metodelor agrotehnice înaintate la însămînțările de primăvară sau aplicarea lor șablon duce la mari pierderi de recoltă și chiar la compromiterea recoltei.

In primăvara aceasta, datorită zăpezii și ploilor căzute în ultima vreme, perioada campaniei agricole de primăvară s-a scurtat foarte mult, fapt care impune ca lucrările de însămînțări să fie executate într-un ritm deosebit de rapid. Aceasta nu înseamnă însă că trebuie neglijată aplicarea rațională a metodelor agrotehnice, de care depinde în mare măsură belșugul recoltei. Folosind cu pricepere fiecare ceas bun de lucru, fiecare zi prielnică, oamenii muncii de pe ogoarele a numeroase regiuni din țară, cum sînt, de pildă, Constanța, Ploești, Arad, Timișoara și altele, au însămînțat în bune condiții agrotehnice zeci de mii de hectare de teren cu grîu de primăvară, orz, ovăz și alte culturi.

Una dintre cele mai importante măsuri agrotehnice menite să contribuie la obținerea unor recolte îmbelșugate este însămînțatul culturilor la timpul cel mai potrivit. Semănate la vreme, plantele au putința să încolțească, să răsară, să crească și să se dezvolte în cele mai bune condiții. Iată de ce este necesar — mai ales în primăvara aceasta — să fie mobilizate toate forțele și să se ia toate măsurile tehnico-organizatorice necesare, pentru a fi folosite din plin fiecare zi, fiecare ceas bun de lucru, în așa fel încît însămînțarea culturilor din urgența întîi să fie terminată în cel mai scurt timp. Cît privește însămînțatul unor culturi ca: porumbul, fasolea, sorgul, soia și altele, care pentru a încolți au nevoie de o temperatură mai ridicată, momentul optim de însămînțare trebuie stabilit cu multă grijă de către tehnicienii și inginerii agronomi pe baza studierii atente a condițiilor de sol și climă ale fiecărui loc în parte.

O altă măsură agrotehnică de mare însemnătate este însămînțatul culturilor în terenuri bine pregătite. Invățînd din experiența anilor trecuți, oamenii muncii de pe ogoare dau o atenție tot mai mare calității lucrărilor de pregătire a terenului în vederea însămînțării culturilor de primăvară. Trebuie spus însă că în unele locuri, datorită lipsei de îndrumare și control din partea organelor agricole și de stat, semănatul se face în terenuri prost pregătite. Asemenea neglijențe condamnabile față de calitatea lucrărilor de însămînțări nu pot avea ca urmare decît pierderi însemnate de recoltă. De aceea este necesar să se dea toată atenția pregătirii după cerințele agrotehnice a terenurilor destinate însămînțărilor de primăvară, în așa fel încît să se asigure cele mai prielnice condiții pentru încolțirea, creșterea și dezvoltarea plantelor. In acest scop, este bine să fie extinsă pe scară cît mai largă metoda folosirii agregatelor formate din cultivator, semănătoare și grapă, metodă folosită de numeroși mecanizatori ca, de pildă, cei de la S.M.T. Ziduri, regiunea Ploești.

Un alt mijloc important pentru sporirea producției agricole îl constituie folosirea pe scară cît mai largă a îngrășămintelor organice și chimice. Trebuie spus însă că îngrășămintele nu sînt încă folosite în măsura posibilităților existente. Așa, de exemplu, în multe sate din raioanele Lehliu, Călărași, Videle din regiunea București, mari cantități de gunoi de grajd sînt zvîrlite în rîpe sau pe maidane, la marginea satelor.

Pentru obținerea unor recolte mari și de calitate superioară, o însemnătate deosebită o are folosirea semințelor de soi, curățate și tratate împotriva bolilor. Nu peste tot însă a fost înțeleasă însemnătatea acestui lucru. Este de datoria organelor agricole și de stat să ia fără întîrziere măsurile necesare pentru ca în primăvara aceasta pretutindeni să fie semănate numai semințe de soi, bine curățate și tratate.

Deosebit de important în lupta pentru obținerea de recolte bogate este aplicarea pe suprafețe cît mai întinse a metodelor înaintate de însămînțare, cum ar fi, bunăoară, semănatul cu mașina, însămînțatul cerealelor păioase în rînduri dese și încrucișate și al prășitoarelor în cuiburi așezate în pătrat. Experiența anilor trecuți a dovedit că folosirea acestor metode înaintate aduce sporuri importante de recoltă.

Succesul însămînțărilor din primăvara acestui an depinde în mare parte și de cunoașterea și aplicarea de către mase cît mai largi de țărani muncitori a experienței dobîndite de fruntașii din agricultură. Popularizarea rezultatelor obținute de maeștrii recoltelor bogate pe tărîmul sporirii producției agricole și aplicării raționale a metodelor agrotehnice înaintate constituie un puternic mijloc de a convinge pe țăranii muncitori să părăsească obiceiurile vechi de cultivare a pămîntului și să aplice cu încredere metodele recomandate de știința agrotehnică și experiența înaintată.

Un rol principal în asigurarea succesului deplin al însămînțărilor revine inginerilor și tehnicienilor agronomi. Ei au datoria patriotică să fie zi de zi în mijlocul țărănimii muncitoare, acolo unde se hotărăște soarta recoltei, să îndrume cu competință pe cultivatori, învățîndu-i cum să aplice metodele agrotehnice înaintate potrivit condițiilor locale de sol și climă.

Aplicînd în cît mai mare măsură metodele agrotehnice înaintate, oamenii muncii de pe ogoare vor pune baze puternice unei recolte îmbelșugate în acest an, contribuind astfel la ridicarea bunăstării întregului nostru popor muncitor.

De pe ogoarele patriei noastre

Folosind din plin timpul prielnic

Indată ce timpul a devenit prielnic, țăranii muncitori din regiunea Suceava au început însămînțatul plantelor industriale, tehnice, medicinale și aromate. Pentru a obține producții sporite la culturile contractate, cultivatorilor li s-au asigurat semințe de bună calitate și însemnate cantități de îngrășăminte chimice. In multe raioane a început însămînțarea inului, macului și sfeclei de zahăr. Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Drăgușeni au însămînțat 10 hectare cu in, iar cei de la gospodăriile agricole de stat Albești și Dîngeni cîte 10 hectare cu mac.

In raionul Trușești, regiunea Suceava, numeroși țărani muncitori au însămînțat întreaga suprafață destinată culturii sfeclei de zahăr. In raionul Botoșani au fost însămînțate aproape 100 hectare cu in. Țăranii muncitori din comuna Băluseni au însămînțat cu in 30 de hectare, iar cei din Unțeni 20 de hectare. Primii din comuna Unțeni, care au însămînțat întreaga suprafață destinată culturii inului, au fost comuniștii Dumitru Asimionesei și Mihai Podoveni.

Insemnate suprafețe însămînțate în regiunea București

Deși timpul a fost neprielnic pentru însămînțări în ultimele zile, colectiviștii, țăranii muncitori întovărășiți și cei cu gospodării individuale din regiunea București au însămînțat pînă acum aproape 30.000 ha. dintre care 13.000 ha. cu orz și ovăz, peste 6.000 ha. cu mazăre, aproape 4.000 ha. cu floarea-soarelui etc. Cele mai mari suprafețe au fost însămînțate în raioanele Vida, Răcari și Alexandria. In aceste raioane, pînă la 31 martie s-au însămînțat 2.617 ha., 2.529 ha. și respectiv 1.470 ha. cu culturi planificate pentru urgența I.

Numeroase gospodării agricole colective din această regiune printre care cele din comunele Didești, raionul Roșiori de Vede, Negreni, raionul Vida, Radu Negru, raionul Călărași, Lupșani, Arțari și Rași, raionul Lehliu, și altele au terminat însămînțările culturilor din urgența I.

Lucrează de zor la dezgropatul viilor

In regiunea Ploești a început de cîteva zile dezgropatul viilor. La Săhăteni, Valea Călugărească, Pietroasele, Urlați, Vadul Săpat, Călugăreni și în alte localități, renumite în cultura viței de vie, podgorenii se străduiesc să execute în cele mai bune condiții agrotehnice primele lucrări de primăvară din vii.

Pînă acum, în sectorul individual s-au dezgropat viile pe o suprafață de peste 2.700 ha. Cele mai frumoase rezultate au fost obținute de podgorenii din Valea Călugărească, precum și de cei din raioanele Mizil și Cricov. Totodată, vița de vie de pe o suprafață de peste 1.000 ha. a fost îngrășată cu gunoiul de grajd depozitat la capătul locului încă din iarnă.

Și plantele furajere trebuie semănate la vreme

Țăranii muncitori din comuna Cumpăna, raionul Negru Vodă, desfășoară tot mai intens muncile agricole de primăvară.

In afară de lucrările pentru însămînțarea cerealelor, sfeclei, mazărei, floriisoarelui etc., ei acordă o atenție deosebită și însămînțării culturilor furajere pe izlazul comunal și lotul zootehnic. In cîteva zile, țăranii muncitori din comuna Cumpăna au reușit să termine însămînțarea culturilor furajere din urgența I. Au fost însămînțate 38 de hectare cu orz, 22 de hectare cu ovăz, 10 hectare cu borceag.

In dorința de a asigura animalelor hrană din belșug și de bună calitate, țăranii muncitori din această comună au început să pregătească terenul în vederea însămînțării plantelor furajere din urgența a II-a.

Nepăsare față de soarta semănăturilor de toamnă

In toamna anului trecut, țăranii muncitori din comuna Olteni, raionul Vîrtoapele, au însămînțat peste 1000 de hectare cu grîu, orz și secară. Datorită condițiilor bune de vegetație din toamnă și perioada iernii, culturile au înfrățit și s-au dezvoltat viguroase.

Indată ce s-a desprimăvărat și pămîntul a început să se zvînte, la îndemnul tehnicianului agronom Ghiță Marin de la punctul agricol țăranii muncitori din Olteni au ieșit la grăpatul semănăturilor de toamnă. Folosind timpul prielnic, ei au grăpat aproape 800 de hectare cu grîu, orz și secară. Tot sub îndrumarea tehnicianului agronom, unii țărani muncitori pe ale căror locuri băltea apa au făcut șanțuri de scurgere a apei.

Din păcate, acțiunea de scurgere a apei de pe ogoare n-a fost extinsă, deși în urma ploilor căzute în ultimul timp zeci de hectare cu semănături sînt inundate. Bunăoară, pe hotarele denumite „Lacul Sarului", „Lacul lui Moise" „Lacul vacii" sau „Pe Livezi" s-au format bălți mari, apa acoperind multe hectare semănate cu culturi de toamnă.

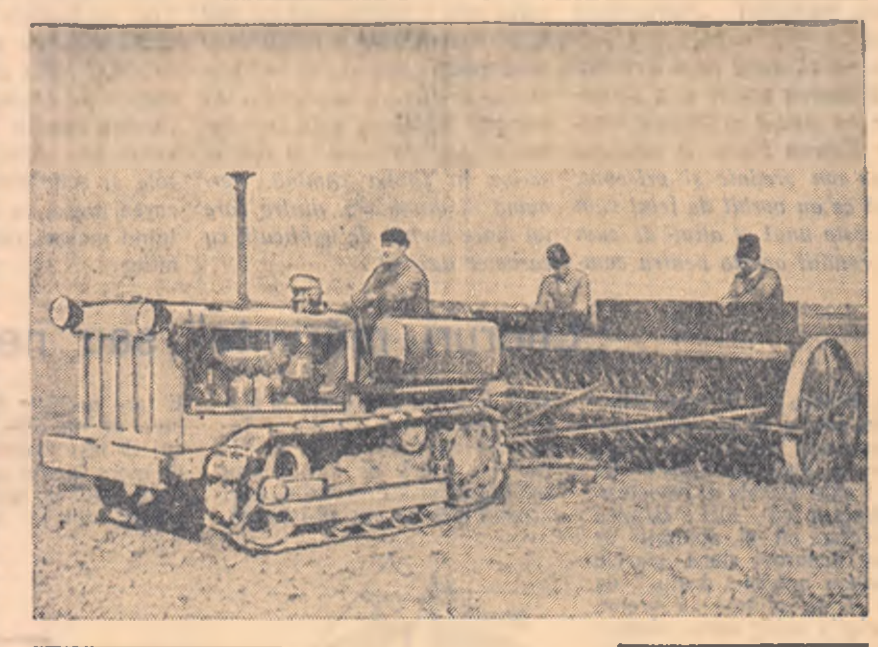
In loc ca sfatul popular al comunei Olteni să-i mobilizeze și să-i îndrume pe țăranii muncitori pentru ca să facă șanțuri sau puțuri adînci pînă la stratul de nisip auriu, prin care apa să se scurgă în pămînt, s-a mulțumit doar să anunțe raionul pentru a veni la fața locului să constate calamitățile pricinuite de inundații.

Această atitudine de nepăsare față de soarta culturilor trebuie combătută cu toată tăria. Comitetul executiv al sfatului popular comunal, cu sprijinul organelor agricole raionale este dator să mobilizeze de îndată pe țăranii muncitori pentru a săpa șanțuri și puțuri de scurgere a apei de pe toate semănăturile de toamnă unde aceasta băltește. Lipsa de răspundere și tărăgănarea față de această importantă acțiune nu pot duce decît la pierderi mari de recoltă, deoarece semănăturile inundate de apă — în cazul că nu se iau măsuri de scurgere a apei — se sufocă și pier.

Pentru belșugul recoltei

A executa numai arături de bună calitate, aceasta este o preocupare permanentă a tractoriștilor de la gospodăria agricolă de stat „Dr. Russel", raionul Tulcea. Inginerul șef Mircea Dumitrescu și brigadierul Ghiță Pîrvu se arată mulțumiți de adîncimea arăturii executate de brigada de tractoriști condusă de Marin Petre.

Pe tarlalele gospodăriei agricole colective din comuna Cuza Vodă raionul Călărași, se desfășoară din plin bătălia însămînțării culturilor din urgența I. Tractoristul Alecu Constantin de la S.M.T. Cuza Vodă, ajutat de colectiviștii Andreescu Nicolae și Ciobănescu Dumitru, însămînțează mazărea.

Țăranul muncitor cu gospodărie individuală Costică Șerbănescu din comuna Tudor Vladimirescu, regiunea Galați, nivelează locul pe care a semănat orz. El știe că această lucrare va ajuta semințelor să încolțească mai repede și să răsară uniform.

Multe lucrări trebuie executate acum, în zilele de primăvară, fie în cîmp, fie în grădină sau în vii și livezi. Timpul este scurt și de aceea trebuie lucrat repede și bine. Lucrul acesta a fost pe deplin înțeles și de muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Ștefănești, raionul Pitești.

Iată un grup dintre ei lucrînd la dezgropatul viței de vie.

Oameni vrednici

Ce frumoasă e primăvara pe malurile marilor ape! Casele din satele situate pe aceste locuri sînt învăluite de o lumină albă, metalică. Această imagine o ai și atunci cînd privești casele din comuna Cocargeaua, înșirate de-a lungul brațului Borcea. Mai însorită decît toate pare a fi casa și gospodăria țăranului muncitor Iosif Vlăducă. Aici vezi zilele noului anotimp prinzînd viață pretutindeni: pe fețele îmbujorate ale celor 9 copii ai săi, din care cel mai mare să tot aibă 14 ani, în jocul zglobiu al mieilor cu ochii catifelați ce zburdă prin ocol, în mugurii pomilor din grădină...

Ne oprisem cu gospodarul lîngă pătulul de porumb, pe jumătate plin cu știuleți mari, aurii, cînd pe poartă intră un om mărunțel, cu obrajii rumeni și ochii vioi. Vlăducă mi-l arătă cu un semn din cap.

— Asta e unchiul meu. A venit cu treburi. De prin februarie nu mai are astîmpăr.

Gheorghe Manea e un bătrînel cam de vreo 75 de ani. Mă întrebam nedumerit cu ce treburi atît de urgente o fi venit el la nepotul său. Răspunsul la această întrebare l-am aflat îndată. Cu voce hotărîtă, moș Manea îl întrebă pe Vlăducă:

— Cînd începem lucrul în cîmp, măi nepoate, că uite a venit primăvara...

Și el arătă cu mîna-i osoasă spre lumina ca de argint a soarelui primăvăratic ce învăluia satul, cîmpul, apele...

— Mîine, poimîine — răspunse Vlăducă. Cum s-o zvînta pămîntul, ieșim tot satul, unchiule. Nu fi îngrijorat. Te voi ajuta la arat și semănat așa cum ne-am înțeles. De curînd a mai fost pe la mine și Ion Jianu, și nevasta lui Dumitru Manea. M-am înțeles și cu ei. După cum știi, nici ei n-au atelaje. Le-oi da și lor o mînă de ajutor.

Cînd a auzit răspunsul lui Vlăducă, moș Manea se lumină dintr-o dată la față.

— Bine, nepoate. Dar cu sămînța pentru ogoare cum stai?

— E pregătită de mult. Am schimbat-o la colectivă. Colectiviștii mi-au dat numai soiuri bune, care rodesc cel mai bine prin părțile noastre.

— Și eu am avut grijă să pregătesc sămînța, adăugă bătrînul.

Apoi aprinzîndu-și o țigară continuă:

Și acum, să venim la oile noastre. Pînă nu de mult am avut și eu cal și căruță, dar le-am dat ca zestre copiilor. Pămînt mi-a mai rămas ca vreo 3 pogoane. Pentru arat și însămînțat mă învoiesc cînd cu un ginere, cînd cu nepotul ăsta. Eu îi ajut la prașilă, baba le toarce lînă, cînepă. Fac în așa fel ca să nu-mi rămînă nici o palmă de pămînt pîrloagă.

Cu toate că în Cocargeaua sînt aproape 100 de grupe de întrajutorare în muncă, moș Manea îi știe aproape pe toți care și cu cine se ajută în muncile din primăvară.

— Nu-l cunoști pe Marin Constandache? mi se adresă el. Asta e fruntaș în agricultură. Anul trecut a fost singurul în comună care a pus porumbul în cuiburi, după metoda cea nouă. Anul acesta ca el vor însămînța porumbul peste 50 de țărani muncitori din comună. Știi de ce te-am întrebat despre Marin? Vroiam să-ți spun că și el îi ară și seamănă pămîntul văduvei Leanca Jincu, care la fel ca mine nu are vite și unelte. In schimb Leanca îi va da ajutor la prășit și la culesul bumbacului.

Moș Manea i-ar putea înșira pe toți țăranii muncitori care în muncile agricole din primăvara aceasta se întrajutorează. N-a lipsit bătrînul niciodată de la căminul cultural unde adesea s-a discutat problema unei cît mai bune organizări a marii bătălii pentru pîine, care a început pe ogoare.

*

In dimineața aceea, părea că tot satul Cocargeaua se mută în cîmp. Convoaie de căruțe încărcate cu pluguri, cu grape, cu saci de sămînță se îndreptau spre ogoarele ce abureau în bătaia soarelui. Privind peste cîmpul întins ale cărui margini se pierd în cîmpia nesfîrșită a Bărăganului, vedeai sute de pluguri trase de boi și cai care răsturnau brazde reavăne. Peste arătura proaspătă treceau apoi grapele. In urmă veneau semănătorile, care lăsau în pămînt prin tuburile lor metalice boabe de grîu de primăvară, de orz sau ovăz.

La cîteva zile după aceea, într-una din seri, tehnicianul agronom Leonida Varlamov se afla la sfatul popular. In jurul lui se strînseră mai mulți țărani muncitori.

— Cum stăm cu lucrările, tovarășe agronom, întrebă țăranul muncitor Marin Constandache.

Deși obosit după o zi de muncă pe cîmp, agronomul întocmise totuși situația muncilor de primăvară. El începu să o citească celor din jur care-l ascultau cu mare atenție.

...Țăranii muncitori din satul Cocargeaua au început însămînțările la 21 martie. Numai în patru zile ei au terminat de însămînțat orzul, ovăzul, floarea-soarelui, lucerna și alte culturi ce se seamănă în urgența întîi. Cu totul a fost însămînțată o suprafață de 600 de hectare. La 26 martie au început grăpatul semănăturilor de toamnă. Numai într-o singură zi s-au grăpat 1.406 hectare, iar în următoarele două zile au fost arate 578 de hectare ce urmează a fi însămînțate cu porumb și plante furajere, precum și 500 de hectare pentru bumbac și alte plante tehnice.

— Nu se poate să nu cîștigăm întrecerea cu cei din comuna Pietroiu, fraților, spuse cu bucurie țăranul muncitor Marin Constandache celor din jurul său.

— E drept că cei din Pietroiu n-au terminat încă însămînțatul culturilor din urgența întîi, le răspunse agronomul cu glas domol, dar nici mult nu mai au. Trebuie să ne ținem bine. Bătălia însămînțărilor abia a început...

I. BALAN

Pentru o mai bună difuzare a presei la sate

În anii regimului de democraţie populară, presa cunoaşte o largă răspîndire. Sute de mii de ziare pornesc zilnic din Bucureşti şi din alte oraşe către cele mai îndepărtate colţuri ale ţării, ducînd oamenilor muncii cuvîntul şi îndemnul partidului, însufleţindu-i în lupta pentru construirea socialismului.

Un rol deosebit de important îl are presa agricolă. Ea este un puternic mijloc de popularizare a experienţei fruntaşilor recoltelor bogate, a metodelor agrozootehnice înaintate şi iniţiativelor ce se ivesc în procesul de producţie, un mijloc eficace de mobilizare şi îndrumare a oamenilor muncii din agricultură pentru înfăptuirea sarcinilor puse de partid şi guvern.

Pentru ca un ziar să-şi atingă scopul de organizator, propagandist şi agitator colectiv, nu este suficient numai ca el să fie editat în condiţii bune şi să apară la timp, ci se cere ca să ajungă regulat şi în timpul cel mai scurt în mîinile cititorilor. Difuzarea presei este o sarcină de mare însemnătate nu numai a organelor de resort, ci şi a organelor de stat şi agricole.

În legătură cu felul cum se face difuzarea presei agricole în regiunea Timişoara, ziarul nostru a organizat un raid-anchetă. Redăm mai jos cîteva aspecte din constatările făcute.

Poştaşul Coşa Pavel

De cîte ori îl văd venind pe Coşa Pavel, un om cam între două vîrste, cu geanta şi braţele încărcate cu scrisori, reviste şi ziare, ţăranii muncitori din comunele Răuţ, Uivar şi Sînmartinul Maghiar se bucură tare mult. Cîte lucruri noi şi interesante nu află ei în fiecare zi din ziare!

Coşa Pavel i-a abonat pe mai toţi ţăranii muncitori din cele trei comune la ziare sau reviste după preocupările fiecăruia şi în limba pe care o cunoaşte fiecare. Lui Pais Alexandru îi aduce „Scînteia". *colectivistei Palot Iuliana* „Săteanca". *lui Kávare Iuliu* „Falvak Dolgozó Népe". *lui Sill Iosif* „Neuer Weg" *şi unui mare număr de ţărani muncitori* „Agricultura Nouă".

Într-o zi, după ce a terminat cu difuzarea presei şi a scrisorilor, l-a vizitat pe ţăranul muncitor Ciocan Petru. Îl cunoştea ca pe om vrednic şi priceput. După ce au vorbit de felul cum munceşte unul şi altul, de cum s-a pregătit acesta pentru campania de primăvară, factorul a scos din buzunar ziarul „Agricultura Nouă" *şi a început să-i citească unele articole scrise de fruntaşi ai recoltelor bogate.*

— Poate te interesează şi sfatul acesta agrotehnic despre cum se seamănă porumbul după metoda cuiburilor aşezate în pătrat — îi spuse Coşa Pavel.

Ţăranul muncitor Ciocan Petru se arătă interesat faţă de problemele cuprinse în ziar şi îl rugă chiar pe factor să i-l lase pentru vreo două zile. Cînd s-a întîlnit din nou cu factorul poştal, Ciocan Petru l-a rugat să-l aboneze şi pe el la ziarul respectiv.

Discutînd cu ţăranii muncitori despre articolele cuprinse în ziare, ducînd fiecăruia publicaţia care îl interesează cel mai mult, Coşa Pavel a reuşit să-şi depăşească planul de abonamente la fiecare publicaţie. El împarte zilnic în cele trei comune 534 de ziare şi reviste scrise în limba romînă, germană şi maghiară, dintre care un mare număr de publicaţii cu caracter agricol.

Unele secţii raionale de difuzare a presei muncesc nesatisfăcător

Cei care se ocupă cu difuzarea presei socot munca lor, pe bună dreptate, drept o importantă sarcină politică. Răspîndirea ziarelor şi revistelor la timp şi în număr suficient în rîndurile oamenilor muncii constituie, fără îndoială, o acţiune care implică răspunderi deosebite pentru lucrătorii oficiilor regionale şi ai secţiilor raionale de difuzare a presei. Presa, arma cea mai ascuţită a partidului, arma cu bătaia cea mai lungă, trebuie să ajungă în mîinile a cît mai mulţi cititori.

Se pare că această importantă sarcină n-a fost încă pe deplin înţeleasă de secţiile de difuzare a presei din raioanele Lugoj şi Făget, ca şi de oficiul regional de difuzare a presei. În raioanele amintite, presa pentru sate continuă să ajungă în mîinile unui număr restrîns de cititori. Analizînd activitatea celor două secţii, se constată de la bun început că planurile ce le-au fost trimise de către oficiul regional pentru difuzarea presei sînt sub posibilităţile raioanelor Lugoj şi Făget. Iată cîteva cifre ce demonstrează acest lucru. Oficiul regional pentru difuzarea presei a planificat pentru raionul Făget încheierea a 200 abonamente pentru ziarul *„Agricultura Nouă"*, 430 pentru revista *„Albina"*, 100 pentru *„Falvak Dolgozó Népe"*, 10 pentru *„Grădina, via şi livada"*, 5 pentru *„Probleme zootehnice şi veterinare"*, 200 pentru *„Săteanca"* etc. Fără vreun efort deosebit, planul a fost cu mult depăşit, aproape la toate publicaţiile enumerate mai sus, ceea ce înseamnă, după cum recunoaşte însuşi tovarăşul Biro, şeful secţiei difuzării presei, că sarcina de plan dată de Oficiul regional a fost cu mult mai mică decît posibilităţile raionului Făget. Această constatare este valabilă şi pentru secţia de difuzare a presei din raionul Lugoj. Spre deosebire însă de raionul Făget, în raionul Lugoj, planul — deşi mic — este departe de a fi îndeplinit la majoritatea revistelor şi ziarelor pentru sate din cauza slabei munci politice depuse în acest scop.

În afara lipsurilor de planificare, destul de numeroase, care frînează munca celor două secţii de difuzare a presei, în activitatea lor au persistat mult timp şi greşeli extrem de grave. Astfel, oficiul poştal raional Lugoj a înlocuit munca de lămurire cu metode administrative, dînd dispoziţii ca pensionarii din raion să fie abonaţi din ... oficiu la unele publicaţii. Tot în raionul Lugoj, nu se difuza presa duminica, fapt ce crea îndreptăţite nemulţumiri în rîndurile abonaţilor.

În seama secţiilor raionale de difuzare a presei cade şi sarcina vînzării libere, cu bucata, a ziarelor. Şi această sarcină este defectuos rezolvată de cele două secţii (Făget şi Lugoj). Oraşul Lugoj cunoaşte în fiecare zi o mare afluenţă de ţărani, dar în locurile populate (pieţe, gară) se găsesc puţine din publicaţiile care se adresează satelor.

Cu toate lipsurile lor, secţiile raionale pentru difuzarea presei ar fi obţinut rezultate mai bune dacă ar fi primit ajutorul organelor agricole. În timp ce gazeta învăţămîntului este larg difuzată, datorită efortului depus de cadrele didactice, publicaţiile Ministerului Agriculturii şi Silviculturii sînt slab cunoscute şi puţin citite de către înşişi tehnicienii agricoli.

Am redat pe scurt cîteva din deficienţele ce îngreunează munca de difuzare a presei în raioanele Lugoj şi Făget. Înlăturarea acestor neajunsuri se poate face uşor dacă secţiile raionale vor primi sprijin mai larg din partea organelor agricole şi activiştilor culturali, iar oficiul regional pentru difuzarea presei va exercita un control mai riguros ca pînă acum, luînd măsuri pentru a lichida în primul rînd greşelile de planificare.

O lipsă... binevenită

În ultimele zile ale lunii martie, la gospodăria agricolă de stat Lugoj... Directorul discută cu preşedintele comitetului de întreprindere despre repararea maşinilor agricole, lucrare care aici e mult întîrziată. În birou intră un tovarăş din conducerea gospodăriei.

— Lăsaţi discuţiile, că-i de rău, sîntem criticaţi într-un ziar agricol.

— În presă? Dar cum se poate una ca asta?

— Uite că se poate. Scrie aici, negru pe alb...

— Rău c-am fost criticaţi, foarte rău. O să citească salariaţii gospodăriei. Chestie de prestigiu, autoritate...

— Nu aveţi teamă, tovarăşe director, intervine în discuţie şi preşedintele comitetului de întreprindere. La ziarele şi revistele agricole nu-i abonat nimeni din gospodărie.

N-au de unde să ia ziarele şi revistele agricole. După cum vă spusei, salariaţii nu-s abonaţi şi nici gospodăria nu le primeşte. Aşa că pot să ne mai critice o dată... le dăm voie...

— Trebuie totuşi să luăm măsuri, să înlăturăm lipsurile. De critică eu ţin totdeauna seama. Dar, apropo, pentru ce sîntem criticaţi?

— Pentru că în gospodăria noastră nu intră nici o publicaţie agricolă, aşa că... nu-i bine să îndreptăm lipsurile. Dacă vin ziare agricole în gospodărie şi sîntem criticaţi, nu se află?!

— Bine zici, iată şi o lipsă... binevenită.

Exemple bune...

● În satul Iersnic din raionul Făget, învăţătorul Siric Pantelimon, difuzor voluntar împreună cu echipa de pionieri care-l ajută, distribuie abonaţilor ziarele imediat ce au fost aduse de factorul poştal.

● Difuzorul voluntar Sera Nicolae de la S.M.T. Bethausen desfăşoară o rodnică activitate. În această staţiune, toţi mecanizatorii sînt abonaţi la diferite ziare şi reviste. În fiecare săptămînă se organizează lecturi în colectiv din presa agricolă de specialitate.

...şi rele

● La sfatul popular din comuna Ohaba Lungă, nici un salariat (inclusiv preşedintele şi secretarul) nu este abonat la vreun ziar sau la vreo revistă.

● Factorul poştal Chinea Ştefan, deşi are ca sarcină să facă abonamente în comuna Chevereşu Mare, unde distribuie şi poşta, nu a realizat pînă în prezent nici un abonament.

„Lucruri mărunte" sau nepăsare?

În fiecare zi, Brancu Gheorghe, factor la oficiul poştal Bethausen, străbate 30 km pentru a duce abonaţilor din cele 6 sate ziarele şi revistele. Şi desigur că atît Brancu Gheorghe, cît şi abonaţii ar fi tare bucuroşi dacă ziarele — aduse uneori destul de greu — ar ajunge la vreme în mîinile celor care doresc să le citească. Ei n-au însă de ce se bucura, deoarece lucrurile stau aici cu totul altfel. Este ştiut, şi acest lucru îl cunosc prea bine şi preşedinţii şi secretarii sfaturilor populare, că în comunele unde nu există oficiu poştal şi unde oficiul de care aparţine comuna respectivă nu poate asigura distribuirea ziarelor fiecărui abonat, această sarcină cade în grija sfaturilor populare. Aşa ar trebui să se întîmple şi în comuna Cliciova, unul din cele 6 sate din raza de activitate a factorului Brancu Gheorghe.

Dar să vedem care sînt faptele. După ce lasă ziarele şi poşta în Sudriaş şi Susani, factorul poposeşte la sfatul popular din Cliciova. Iată-l alergînd din birou în birou (în afară de biroul preşedintelui şi secretarului, căci aceştia nici nu vor să-l vadă).

E tare necăjit. A pierdut mai bine de un ceas şi n-a găsit cui să lase ziarele. Şi mai are de mers în trei sate. Cînd găseşte omul de serviciu la sfat, acesta tot le mai primeşte,

deşi i-a spus-o de multe ori că degeaba le lasă. Ziarele pot sta şi o săptămînă aruncate la sfat, pe un dulap, dacă oamenii nu vin singuri să şi le ia. De multe ori, abonaţii pot avea surpriza să nu le mai găsească. Iată de ce ţăranul muncitor Luca Lubire, care a fost abonat mult timp la *„Albina"*, nu şi-a mai reînnoit abonamentul. La revista *„Săteanca"* sînt doar două abonamente, iar ziarul *„Agricultura Nouă"* nici nu-i cunoscut în comună. Şi oamenii s-ar abona cu drag la publicaţiile agricole fiindcă găsesc în ele multe lucruri interesante care-i ajută în muncă.

În toată comuna Cliciova vin numai 6 ziare şi 8 reviste. Şi fiindcă veni vorba de abonamente, să ne întoarcem puţin la preşedintele şi secretarul sfatului. Se pare că sînt foarte ocupaţi... Cam aşa motivează aceştia: n-avem timp să ne ocupăm şi de asemenea... lucruri mărunte.

Lucrări agricole la ordinea zilei

Cum trebuie plantaţi butaşii de sfeclă de zahăr

Pentru a se asigura o producţie sporită de sămînţă de sfeclă de zahăr, trebuie ca în primăvara aceasta cultivatorii să aplice întocmai regulile agrotehnice atît în ce priveşte pregătirea terenului şi alegerea butaşilor, cît şi plantarea acestora.

Pentru plantarea butaşilor trebuie ales un teren fertil, reavăn şi aerisit, care să fi fost arat adînc din toamnă, la 25-27 cm. Acum, în primăvară, este necesar ca terenul să fie grăpat de cel puţin două ori, după care se va nivela în vederea marcării.

Ca îngrăşăminte se recomandă sulfatul de amoniu (100—150 kg la ha) şi superfosfat (250 kg la ha) care se pun în cuiburi o dată cu plantarea butaşilor.

Rezultate bune se obţin şi prin aplicarea unui amestec de 5 grame de sulfat de amoniu, 12 grame de superfosfat şi 200 de grame de bălegar, care se pune în cuiburi în jurul fiecărui butaş.

Îndată ce timpul se încălzeşte, silozurile de butaşi se descoperă, butaşii urmînd a se scoate pe măsura plantării lor.

Înainte de plantare, butaşii se aleg, înlăturîndu-se cei putrezi, cu ramificaţii sau roşi de animale şi cei coloraţi în roşu sau galben.

De asemenea, înainte de plantare, terenul se marchează cu marcatorul în pătrat. Marcarea se poate face şi cu maşina de semănat, tuburile aranjîndu-se la distanţă de 60—70 cm unul de altul.

În ce priveşte plantarea butaşilor, dacă munca este organizată pe echipe, o echipă va face gropile cu cazmaua la întretăierea rîndurilor, o altă echipă va pune îngrăşămintele în gropi, iar a treia echipă va amesteca bine îngrăşămîntul cu pămînt şi va planta butaşii.

Adîncimea de plantare a butaşilor variază după mărimea lor. În general, butaşii se plantează la o adîncime de 2 cm.

După plantare, pămîntul se îndeasă bine în jurul butaşilor după care se aşterne un strat de 2—3 cm grosime pentru a feri mugurii de brumele şi îngheţurile tîrzii sau de iepuri.

Din experienţa anilor trecuţi s-a putut constata că butaşii bine plantaţi asigură producţii ridicate de sămînţă, în timp ce butaşii plantaţi la întîmplare dau producţii scăzute.

Astfel, butaşii plantaţi fără a se presa pămîntul în jurul lor au dat o producţie cu 5—10 la sută mai mică faţă de butaşii plantaţi corect.

De asemenea, butaşii plantaţi prea adînc au dat recolte cu 20—30 la sută mai scăzute decît cei plantaţi la adîncimea normală.

De mare importanţă este şi respectarea termenului optim de plantare. Plantarea tîrzie a butaşilor are ca urmare creşterea numărului de butaşi care nu produc ramuri florale ceea ce duce la scăderea recoltei.

Pentru asigurarea purităţii soiurilor, sfecla de zahăr pentru sămînţă se va cultiva numai în raioanele şi în comunele unde nu sînt seminceri de sfeclă furajeră sau de sfeclă de masă.

Este necesar ca butaşii de sfeclă de zahăr să fie plantaţi pe tarlalele situate la o distanţă de cel puţin 500—1.000 de metri de parcelele cultivate cu sfeclă furajeră, pentru a evita cu desăvîrşire corcirile ce s-ar putea produce între sfecla de zahăr şi sfecla furajeră, înlăturîndu-se astfel deprecierea calităţii seminţei, prin micşorarea conţinutului de zahăr.

Respectînd întocmai regulile de mai sus, vom putea obţine în acest an producţii mari de sămînţă de sfeclă de zahăr de calitate superioară.

SFATUL ZOOTEHNISTULUI

Toată atenţia hrănirii şi îngrijirii raţionale a păsărilor ouătoare

Creşterea păsărilor este o îndeletnicire foarte rentabilă şi puţin anevoioasă, mai ales cînd nu se practică la voia întîmplării, ci respectîndu-se anumite reguli. Pentru a creşte păsări cît mai multe şi mai productive, atît marile unităţi agricole socialiste, cît şi gospodăriile individuale trebuie să asigure în primul rînd hrănirea şi adăpostirea lor raţională.

Felul cum sînt hrănite păsările, îndeosebi acum, în perioada ouatului intens, prezintă o deosebită importanţă. Raţiile alimentare se vor alcătui în funcţie de nutreţurile care există în fiecare gospodărie. În nici un caz însă păsările nu trebuie să fie hrănite numai cu grăunţe, care se mistuie mai greu; hrana lor trebuie să cuprindă şi un amestec moale (pastă) compus din uruieli de cereale şi nutreţuri de origină animală (făină de carne, făina de peşte, resturi de la abatoare, pupele viermilor de mătase, rîme etc.). În pasta moale se amestecă şi substanţe minerale: cretă furajeră sau praf de var stins de mai mult timp, nisip, cărbuni de mangan şi sare de bucătărie.

În această perioadă, în care păsările sînt lipsite încă de masă verde, ele trebuie să primească neapărat şi nutreţuri vitaminoase, ca sfeclă sau morcovi tocaţi, care de asemenea se amestecă în pasta moale. Nutreţurile vitaminoase măresc rezistenţa păsărilor la boli. Totodată, păsările hrănite cu astfel de nutreţuri dau ouă din care se obţin pui mai viguroşi.

Este bine ca la alcătuirea raţiei zilnice de nutreţuri concentrate să se ţină seama şi de greutatea păsărilor. Astfel, găinilor uşoare (de ouă) să li se dea cîte 100—120 de grame de nutreţuri concentrate pe zi; celor de ouă şi carne, între 130—150 de grame, gîştelor şi curcilor între 250-300 de grame etc.

Boabele şi uruielile, care reprezintă nutreţul de bază în hrana păsărilor, se pot da în proporţie de 65—75 la sută din totalul raţiei. Restul raţiei va fi alcătuit din nutreţuri bogate în albumină (mazăre, fructe, şroturi etc.) care se dau în cantitate de 10—15 la sută, din care 5 la sută făină de carne; substanţe minerale care se dau în cantitate de 3—5 la sută; nutreţ verde sau zemos, care trebuie să intre în raţie în proporţie de 20—30 la sută.

Raţia de hrană se dă în trei tainuri şi anume: dimineaţa se dă jumătate din amestecul moale de nutreţ verde sau zemos, la prînz restul amestecului moale, iar seara se dau întotdeauna boabe întregi.

Trebuie să se asigure totdeauna păsărilor apă bună şi curată. Vasele de hrană şi de apă să fie încăpătoare şi în număr suficient. Ele trebuie să fie spălate în fiecare zi după ultimul tain.

Îngrijirea şi adăpostirea păsărilor prezintă o mare importanţă, căci de acestea depind în mare măsură sănătatea lor şi producţia de ouă. Păsările trebuie adăpostite în coteţe luminoase, curate, destul de călduroase iarna şi răcoroase vara. Ferestrele coteţului să fie destul de mari şi astfel aşezate încît să lase să pătrundă cît mai mult soare, iar aerisirea să se poată face fără a se produce curenţi de aer. Atît în coteţe, cît şi în curtea păsărilor trebuie să se păstreze cea mai perfectă curăţenie, îndepărtîndu-se zilnic gunoiul, care este mediul cel mai prielnic pentru înmulţirea microbilor şi paraziţilor. Aşternutul coteţelor şi paiele din cuibare trebuie să fie totdeauna uscate, curate şi în cantităţi suficiente.

Crescătorii de păsări trebuie să acorde o mare atenţie îngrijirii păsărilor pentru ca acestea să nu se îmbolnăvească. Dacă la unele păsări se observă semne de boală, trebuie anunţat de îndată agentul veterinar, iar pînă la venirea acestuia, să se ia măsuri pentru ca boala să nu se întindă. Vasele şi adăposturile care au fost murdărite de păsările bolnave sau de cadavre nu trebuie folosite pentru hrănirea sau adăpostirea păsărilor sănătoase. Practica a dovedit că păsările care se îmbolnăvesc cel mai uşor sînt cele cu organismul slăbit din cauza alimentaţiei necorespunzătoare sau a proastei îngrijiri. Este deci în interesul fiecărui crescător să hrănească şi să îngrijească păsările în condiţii cît mai bune.

Dr. A. MAUCH
de la Institutul de cercetări zootehnice

„Luna Pădurii", acţiune importantă pentru refacerea şi ocrotirea patrimoniului forestier

L. NEGREA
Locţiitor al Ministrului Agriculturii şi Silviculturii

Pădurile ocupă un loc important în economia noastră naţională. Cu fiecare an ce trece, creşte grija oamenilor muncii faţă de această mare bogăţie naţională, se intensifică sprijinul dat pentru refacerea şi ocrotirea patrimoniului forestier.

Începînd din primăvara anului 1953, pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniştri al R.P.R. privitoare la organizarea „Lunii Pădurii", în fiecare an în cursul lunilor martie—aprilie, în funcţie de condiţiile climatice locale se desfăşoară în toată ţara o largă acţiune în cadrul căreia ţărănimea muncitoare, tineretul, elevii şcolilor, participă activ la lucrările de refacere şi ocrotire a pădurilor.

În aceşti ani, acţiunile din „Luna Pădurii" şi-au croit un făgaş larg în rîndul maselor.

În primăvara anului 1953, numărul puieţilor plantaţi a fost de 6.023.000, iar în 1954 a trecut de 10.000.000. Numai în regiunea Cluj s-au plantat în 1954 aproape 2.000.000 de puieţi. În raionul Sărmaş au luat parte la această acţiune aproape toate comunele, plantîndu-se cu puieţi de salcîm sute de hectare de terenuri degradate.

În cursul anilor trecuţi, acţiunile maselor în cadrul „Lunii Pădurii" au îmbrăţişat cele mai variate forme, de la plantări de puieţi şi semănături directe la recoltări de seminţe, curăţiri şi degajări de arboreturi, combaterea dăunătorilor şi protecţia păsărilor folositoare pădurii. Aşa, de exemplu, la Zalău, în partea de hotar numită „Grui", unde apele unui torent surpau în fiecare an noi şi noi terenuri agricole, ţăranii muncitori mobilizaţi de sfatul popular au ieşit şi au plantat 50.000 de puieţi de pin, împiedicînd astfel întinderea surpăturilor. Lucrări mari de împiedicare a eroziunii solului prin plantări de păduri s-au făcut în regiunea Vrancei, pe dealurile Bîrladului şi în alte părţi ale ţării.

Ţăranii muncitori din satele Măldăreşti şi Slătioara, raionul Horezu, au plantat cu salcîmi 5 ha de terenuri degradate şi cu puieţi de gorun 15 ha de teren forestier. În regiunea Suceava, tinerii din comuna Sadova, mobilizaţi de organizaţia U.T.M., au plantat 17.500 de puieţi de molid.

Pot fi date numeroase exemple de acest fel, ce dovedesc că în rîndurile ţărănimii muncitoare se dezvoltă tot mai puternic o atitudine socialistă faţă de pădure, că ţăranii muncitori preţuiesc pădurea nu numai ca sursă de lemn de lucru şi de foc, ci şi ca mijloc de luptă împotriva eroziunii solului, a puhoaielor şi a secetei.

Cu prilejul dezbaterii proiectului de Directive al C.C. al P.M.R. privind dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, numeroşi agronomi — mai ales din regiunile de stepă cum sînt Constanţa, Galaţi etc. — au arătat necesitatea creării perdelelor de protecţie care să apere culturile agricole de vînturile uscate din timpul verii, precum şi de viscole şi să le asigure suficientă umezeală.

Unele din aceste propuneri vin direct din mijlocul maselor. Astfel, ţăranii muncitori din comuna Gruiu, regiunea Craiova, au propus comitetului executiv al sfatului popular împădurirea unor terenuri degradate de pe hotarul comunei.

Interesul ţăranilor muncitori pentru o bună gospodărire a pădurilor, pentru refacerea şi crearea de noi păduri, a crescut în urma măsurii luate de partid şi guvern privind trecerea în administrarea comunelor a unei suprafeţe de 500.000 ha de păduri în scopul îmbunătăţirii aprovizionării cu lemn de lucru şi de foc.

În multe locuri, comitetele de gospodărire a fondului silvic comunal s-au îngrijit şi au luat încă în cursul iernii măsuri pentru refacerea pădurilor în parchetele exploatate. Astfel, comitetele din comunele Petrindu şi Zimbor din raionul Huedin şi-au asigurat materialele necesare pentru plantarea parchetelor primite în exploatare. În colaborare cu organele silvice, aceste comitete au întocmit un plan de lucru ce va fi pus în aplicare imediat ce timpul va fi prielnic. Nu tot aşa a procedat însă comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal din Cojocna, raionul Cluj, care a tăiat 8 ha de pădure în loc de 4 ha cît prevedeau dispoziţiile silvice, sau comitetele din comunele Chiuza şi Uriu, raionul Beclean, care nu s-au îngrijit încă de efectuarea lucrărilor necesare întreţinerii pădurilor.

Faptul că în grija şi gospodărirea ţărănimii muncitoare au fost date suprafeţe mari de păduri creează condiţii pentru ca acţiunile din cadrul „Lunii Pădurii" să capete în acest an un caracter mult mai larg decît în anii trecuţi. De aceea, se cere din partea organelor locale ale puterii de stat şi în special a organelor silvice să asigure îndrumarea tehnică necesară pentru ca iniţiativa creatoare a maselor să se concretizeze în realizări cît mai valoroase.

Unele sfaturi populare şi organe silvice nu se ridică totdeauna la înălţimea acestor cerinţe, ceea ce face ca iniţiative preţioase ale maselor să nu găsească sprijinul necesar. Acest lucru reiese din analiza felului în care s-a desfăşurat anul trecut „Luna Pădurii" cînd succesele înregistrate ar fi putut fi mult mai mari dacă unele comisii regionale şi raionale de organizare a acestei acţiuni ar fi lucrat cu mai multă stăruinţă şi pricepere.

Astfel, în regiunile Constanţa şi Hunedoara comisiile regionale şi raionale n-au organizat şi condus acţiunile, ci le-au lăsat să se desfăşoare la întîmplare, din care pricină şi rezultatele au fost slabe. Situaţii asemănătoare au existat şi în regiunile Stalin, Iaşi şi altele, unde comisiile de organizare a „Lunii Pădurii" s-au întrunit cu mare întîrziere.

Sînt organe silvice care au tratat cu indiferenţă apelul — făcut de unele organizaţii U.T.M. şi de pionieri — de a le da îndrumările tehnice necesare. Aşa, de exemplu, în comuna Feteşti, raionul Feteşti, pionierii au iniţiat construirea de cuiburi artificiale pentru protecţia păsărilor folositoare şi în acest scop s-au adresat ocolului silvic pentru a-i învăţa cum să construiască cuiburile şi cum să le aşeze. Ocolul silvic însă nici n-a binevoit să răspundă acestui apel. De asemenea, sînt numeroase cazuri în care organizaţiile U.T.M. şi de pionieri care au desfăşurat acţiuni importante de refacere şi protecţie a pădurilor nu au fost stimulate, nu au fost premiate de către comisiile regionale.

Pentru ca astfel de lipsuri să nu se mai ivească, se cere ca în primul rînd comisia centrală de organizare a „Lunii Pădurii", care funcţionează pe lîngă Direcţia generală a gospodăriei silvice din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, să dea dovadă de mai multă operativitate. Această comisie, compusă dintr-o serie de delegaţi ai ministerelor şi instituţiilor culturale şi ai organizaţiilor de masă, pentru care sînt prevăzute sarcini precise în Hotărîrea Consiliului de Miniştri cu privire la organizarea „Lunii Pădurii", lucrează încă greoi şi birocratic. Anul acesta a reuşit să se întrunească abia la sfîrşitul lunii martie pentru a elabora planul general al acţiunilor, iar în ceea ce priveşte îndrumarea concretă şi practică, pe teren, n-a luat încă nici o măsură, deşi în unele regiuni timpul pentru lucrările de refacere a pădurilor este prielnic. Orientîndu-se just, unele comisii regionale, cum e cea de la Arad, nu au mai aşteptat instrucţiunile de la centru, ci — pentru a folosi la maximum timpul prielnic lucrărilor în pădure — s-a întrunit şi a întocmit un plan de lucru, trecînd de îndată la punerea lui în practică.

De asemenea, Direcţia generală a propagandei agricole din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii nu sprijină în suficientă măsură cu material propagandistic acţiunile de pe teren, nu popularizează rezultatele obţinute, experienţa înaintată de organizare şi desfăşurare a lucrărilor efectuate de ţăranii muncitori, de tineret şi elevi.

Deşi „Luna Pădurii" are loc în timpul campaniei agricole de primăvară — prin mobilizarea şi folosirea raţională a tuturor forţelor de muncă existente — se poate totuşi efectua un volum sporit de lucrări de cea mai mare importanţă pentru dezvoltarea patrimoniului forestier al ţării.

Pentru cointeresarea şi mobilizarea celor mai largi mase ale ţărănimii muncitoare, acţiunile ce se desfăşoară în acest an în cadrul „Lunii Pădurii" trebuie îndreptate în primul rînd spre pădurile date în administrarea comunelor. Planurile de acţiune trebuie să prevadă lucrări de refacere a acestor păduri, ca şi plantări de noi păduri pe terenurile puternic degradate şi pustii, care nu produc nimic. Prin aceste acţiuni, suprafaţa pădurilor comunale se va mări, iar plantarea de arbori care cresc repede ca, de pildă, salcîmul, va duce în scurt timp la creşterea masei lemnoase, la o mai bună aprovizionare cu lemn a oamenilor muncii.

Acolo unde este cazul, să se iniţieze în cadrul „Lunii Pădurii" lucrări de combatere a eroziunii solului, de stăvilire a furiei apelor cu scopul de a feri ogoarele agricole de inundaţii, precum şi crearea de perdele forestiere în zona de stepă, lucrări care vor contribui la asigurarea unor condiţii din ce în ce mai bune pentru sporirea producţiei agricole, pentru obţinerea de recolte mari şi constante.

De asemenea, să se desfăşoare, atît la sate, cît şi în oraşe, o largă acţiune pentru plantarea de pomi în grădinile şi curţile instituţiilor şi ale gospodăriilor individuale, în parcuri, pe marginea străzilor şi şoselelor.

Toate aceste lucrări practice pe teren, însoţite de o vie şi largă acţiune de propagandă agrosilvică, trebuie să dezvolte şi mai mult în rîndurile maselor grija şi dragostea faţă de păduri, avuţie de seamă a patriei noastre, care ne asigură lemnul necesar economiei naţionale, îndeplinind totodată importante funcţii de apărare a ogoarelor agricole şi a sănătăţii oamenilor muncii.

Întreceri în cadrul crosului de masă „Să întîmpinăm 1 Mai"

În întreaga ţară se desfăşoară cu avînt sporit întrecerile crosului de masă „Să întîmpinăm 1 Mai". Frumoase rezultate s-au obţinut în regiunea Piteşti, unde numai în raioanele Topoloveni, Curtea de Argeş şi Piteşti, au luat parte la întrecerile de cros, peste 2000 tineri şi tinere. În comunele Ştefăneşti, Greci, Dobreşti, Boteşti, Horezu şi Clineni, printre cei care au luat parte la întreceri au fost multe tinere ţărănci muncitoare. Printre primii clasaţi la crosul ce s-a desfăşurat în comuna Ţigăneşti a fost şi Maria Şerbănoiu campioană regională la şah în „Spartachiada de iarnă a satelor".

La fel, în numeroase comune din regiunea Cluj au fost organizate concursuri în cadrul primei etape a crosului de mase „Să întîmpinăm 1 Mai". De pildă în comuna Mera, colectivul sportiv „Recolta" a organizat prima etapă a crosului, la care au luat parte peste 120 de concurenţi.

Timpul probabil pentru zilele de 6-7-8 aprilie

La început vremea se menţine rece, cu precipitaţiuni temporare în jumătatea de răsărit a ţării şi regiunea muntoasă. Apoi cerul devine variabil în toate regiunile ţării.

Vînt moderat mai intens dinspre miazănoapte-răsărit, apoi dinspre apus. Temperatura în uşoară creştere. Dimineaţa îngheţ local. Solul se va menţine umed şi foarte umed.

Să realizăm și să depășim viteza de lucru planificată la arături și însămînțări!

* * *

Ridică productivitatea muncii

Se înnoptase și de la ateliere plecaseră toți mecanicii, șefii de brigadă și tractoriștii. Numai în biroul tehnic lumina ardea încă și doi oameni lucrau de zor, aplecați asupra unor foi de hîrtie transparentă, pe care desenau niște schițe.

— Eu așa zic, făcu, într-un timp, inginerul șef al gospodăriei agricole de stat Uzunu, raionul Vidra, regiunea București. Dacă avem și semănători mici, de ce să nu le folosim? Alcătuim cupluri de cîte trei mașini. Punem cîte două din cele mici și una mai mare...

— Bine. Să vedem încă o dată cum executăm barele de tracțiune, răspunse mecanicul șef Gheorghe Ciobanu. Și de mîine dimineață sînt de părere să ne punem pe lucru pentru ca în cel mult două zile să le terminăm... Anul ăsta avem putința să lucrăm cu 6 agregate.

Intr-adevăr, prin strădulnța mecanicilor de la gospodăria agricolă de stat Uzunu, la începutul săptămînii trecute cuplurile de cîte 3 semănători la un tractor erau gata.

Cînd tractoristul fruntaș Ion Măndescu din brigada a doua ieși pe poarta ogrăzii de la centrul gospodăriei, un grup de țărani muncitori ce tocmai treceau pe drum se opriră și priviră în urma lui cu adîncă admirație.

... Ajuns la capătul tarlalei pe care trebuia să însămînțeze mazărea, tractoristul Ion Măndescu opri și le arătă celor trei mînuitori ai semănătorilor cum trebuie să declanșeze maneta mașinilor de semănat, cum să ridice la capătul locului automatul pentru a opri curgerea semințelor și cum să supravegheze buna funcționare a distribuitoarelor.

Intrînd cu tractorul în brazdă, tractoristul Ion Măndescu mai aruncă o privire înapoi spre cele trei semănători ce urmau tractorul K.D.-35. Mînuitorii mașinilor urmăreau la rîndul lor, cu atenție, ca tuburile să nu se înfunde și distribuirea semințelor să se facă uniform, fără nici un greș.

Seara, muncitorii care lucraseră cu acest cuplu constatară cu bucurie că depășiseră cu 35 la sută norma zilnică planificată la însămînțat.

Folosind întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, Ion Măndescu, ca și ceilalți tractoriști de la gospodăria de stat Uzunu care au folosit cupluri de cîte 3 semănători la un tractor, au reușit să depășească cu mult viteza de lucru și să termine pînă la începutul lunii aprilie însămînțările din urgența I.

* *

Tractoristul Ion Măndescu de la gospodăria de stat Uzunu, însămînțînd mazărea cu ajutorul unui agregat compus din 3 semănători.

La lumina farurilor tractorului

— Așa nu plec, orice-ați zice...

— Dacă-ți spun că vin chiar eu pe cîmp și vi le montez, ce mai vrei? Nu ne-au sosit dinamurile, d-asta am întîrziat. Altfel...

— Degeaba, dacă e vorba să obținem o viteză de lucru mărită lucrînd și în timpul nopții, eu și cu cei din a 6-a trebuie să avem neapărat din prima zi instalație electrică la tractoare.

...Convorbirea de mai sus a avut loc cu două săptămîni în urmă între Roslov Gheorghe, șeful brigăzii a 6-a de la S.M.T. Vaslui, regiunea Iași, și mecanicul șef S. Mihalache.

Intr-adevăr, Roslov Gheorghe, a cărui brigadă era planificată să lucreze în două schimburi, n-a plecat pe teren la gospodăria agricolă colectivă din Bălteni, pînă ce toate cele patru tractoare n-au avut faruri și instalație electrică completă. Plecarea avînd loc chiar a doua zi dimineața, s-a dovedit că existau posibilități ca instalația dinamurilor să se facă mai din vreme.

In același timp, conducerea S.M.T.-ului a asigurat și cantitatea de carburanți și alte materiale necesare schimbului de noapte.

Ajunși la gospodăria colectivă, mecanizatorii din brigada a 6-a au început arăturile fără să piardă nici o oră.

— Nu trebuie să uităm, le-a spus tractoriștilor șeful brigăzii, că avem cu mult mai mult de lucru ca anul trecut. După ce terminăm muncile aci la Bălteni, trebuie să începem arăturile și la întovărășirea agricolă din Moara Grecilor. Ca să îndeplinim întocmai lucrările prevăzute în contractele încheiate, trebuie să lucrăm și în schimbul de noapte la fel de bine ca și în cel de zi.

— Ba eu zic, că noi, cei patru tractoriști care vom lucra noaptea, îi vom întrece chiar pe tovarășii din schimbul I, a spus sigur de sine tractoristul Iorga Valentin.

— Atunci, pornim la întrecere? a întrebat Rugină Vasile, care lucra ziua.

— Pornim, nici vorbă.

In prima zi, după cele 10 ore de lucru, tractoriștii din schimbul de zi, sub îndrumarea șefului de brigadă, au alimentat motoarele, le-au gresat și apoi le-au dat în primire celor din schimbul de noapte.

Era ora 18 și se însera. Tractoriștii Iorga Valentin, Arămitoaie Mihai, Rîmbu Gheorghe și Săndue Ion au intrat cu tractoarele în brazdă, fiecare pe parcela lui. Ceilalți tractoriști din schimbul de zi, după ce au luat masa, s-au culcat.

Dimineața, cînd pontatorul-alimentator al brigăzii a măsurat cît lucraseră tractoriștii în timpul nopții, a constatat cu bucurie că față de norma de 3,6 hectare cît aveau planificat, ei executaseră cîte 5—6 hectare.

Prin organizarea muncii după graficul orar

In toamna trecută, lucrînd la însămînțări și apoi la ogorit, mai mulți mecanizatori de la gospodăria agricolă de stat Săhăteni, raionul Mizil, regiunea Ploești, au folosit pentru prima oară metoda graficului orar.

Printre aceștia, au fost și tractoriștii din brigada I, condusă de Gales Vasile, care, aplicînd metoda graficului orar, cu reușit să obțină depășiri zilnice de normă de 30—40 la sută.

Acest succes i-a îndemnat pe mecanizatorii de la gospodăria de stat Săhăteni ca, în cadrul cursului profesional pe care l-au urmat în timpul iernii, să studieze cu grijă această metodă, spre a o putea aplica în cît mai bune condiții la lucrările de arătură și însămînțările de primăvară.

In acest scop, sub îndrumarea agronomului șef al stațiunii, tîmplarii au executat 10 cadrane de lemn, cărora le-au dat două rînduri de găurele de sus în jos, numerotate de la 0—10 și de la 0—100. In același timp, agronomul șef i-a învățat pe șefii de brigăzi cum să întocmească foaia de planificare a fiecărui tractor, în care se trec realizările obținute în fiece oră, iar pe tractoriști cum să treacă pe cadran turele parcurse.

Printre primele brigăzi care au ieșit pe teren la muncile de primăvară a fost și brigada I condusă de tov. Gales Vasile. Această brigadă a chemat la întrecere, pentru titlul de cel mai bun șef de brigadă și tractorist, pe toți mecanizatorii din gospodărie care vor lucra la arături și însămînțări de primăvară.

— Ați văzut cît de frumoase depășiri de normă și economii de carburanți am dobîndit anul trecut, cu ajutorul acestei metode, le-a spus Gales Vasile tractoriștilor din brigada sa. Anul acesta, spre a obține o cît mai mare viteză de lucru zilnică, trebuie să ne organizăm munca în așa fel, încît nu numai la arături, ci și la însămînțări să lucrăm după metoda graficului orar.

Pornind la efectuarea arăturilor de primăvară, tov. Gales Vasile a măsurat înainte de începerea lucrului lungimea porțiunei de tarla pe care urma să lucreze fiecare tractorist, apoi, în funcție de lățimea de lucru a agregatului, a calculat durata unei ture complete. El urmărea mersul fiecărui tractor. Cînd observa că din anumite cauze — cum ar fi nefolosirea vitezei respective în brazdă ori opririi la capete fără rost — o tură completă nu era executată în timpul planificat, el îi atrăgea atenția tractoristului respectiv, spre a înlătura lipsurile ivite.

La rîndul lor, tractoriștii s-au străduit ca prin folosirea cu pricepere a metodei graficului orar să-și depășească normele cu procente cît mai mari.

In fruntea graficului întrecerii pe brigadă, s-a situat în primele zile tractoristul Dumitru Aldea, care, lucrînd pe un tractor K.D. 35 a executat 5 hantri în loc de 3,6 hantri cît avea planificat zilnic, iar tractoristul Constantin Negoiță, 4,50 hantri.

In general, în prima decadă, tractoriștii care au folosit graficul orar și-au depășit normele zilnice cu 30—40 la sută. In prezent, ei luptă cu forțe sporite, ca, aplicînd metoda graficului orar și la însămînțări, să termine muncile de primăvară în cel mai scurt timp.

Ne scriu corespondenții

* *

Își valorifică prisosul de produse agricole prin cooperativă

Colectiviștii și țăranii muncitori din comuna Ianca, raionul Filimon Sîrbu, valorifică prin cooperativă cantități tot mai mari de produse agricole. De pildă, membrii gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din această comună au valorificat pînă la data de 25 martie a.c. prin cooperativa din satul Perișoru cantitatea de 20.000 kg de porumb și floarea-soarelui.

Exemplul colectiviștilor a fost urmat și de numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale din comună. Bunăoară, țăranul muncitor Chivu Mihai a valorificat prin cooperativă 70 kg de porumb, Ioniță Costache 40 kg de porumb, Ion Purcaru 120 kg de porumb, iar Borcu Dumitru a dus zilele acestea la cooperativa din comună peste 100 de ouă. Ei și-au cumpărat în schimb diferite mărfuri industriale, cu care cooperativa este aprovizionată din plin.

In felul acesta, cooperativa din comuna Ianca a reușit să achiziționeze în primul trimestru al anului 1955, 41.380 kg de porumb, 6.800 kg de floarea-soarelui, 2.100 kg de grîu, peste 14.000 de ouă și altele. In același timp, cooperativa a distribuit colectiviștilor și țăranilor muncitori prin comerțul de întîmpinare o serie de mărfuri ca: aparate de radio, patefoane, biciclete, cherestea, talpă și altele.

Gheorghe Jalbă

Vor livra statului animale și păsări grase

Producătorii agricoli care încheie contracte cu organizațiile de stat sau cooperatiste pentru îngrășarea și livrarea de animale și păsări, se bucură de însemnate avantaje. Acest lucru face ca un număr tot mai mare de țărani muncitori să încheie asemenea contracte. Astfel, țăranii muncitori din comuna Avram Iancu, regiunea Arad, au încheiat pînă la data de 24 martie a.c. contracte pentru creșterea și îngrășarea a 70 de porci, 3 viței, 4 vaci, peste 1260 de rațe și 3840 de gîște.

Printre cei care au contractat se află țăranii muncitori Gheorghe Avram, Ion Lupău, Ion Burda, Gavril Zoț și alții.

De asemenea, pînă în ziua de 24 martie, țăranii muncitori din Tiream, raionul Carei, regiunea Baia Mare, au încheiat cu O.R.A.C.A. 599 de contracte pentru îngrășarea și livrarea a 27 de vaci, 66 de viței, 12 boi, 204 porci, 2307 rațe, 1414 gîște, 75 de curcani etc.

Atît țăranii muncitori din comuna Avram Iancu, regiunea Arad, cît și cei din comuna Tiream, regiunea Baia Mare, s-au angajat să predea statului animalele și păsările contractate cu o greutate cît mai mare și înainte de termenul fixat în contract.

V. Ghidarcea și V. Popa

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE:

Un centru de închiriat mașini și unelte agricole lăsat în paragină

Sub titlul de mai sus, a apărut în ziarul „Agricultura Nouă" Nr. 91 o scrisoare semnată de inginerul agronom Șurtea Virgil de la punctul agricol Șeica Mare, raionul Mediaș. In această scrisoare se criticau o serie de lipsuri ale conducerii cooperativei și sfatului popular din Șeica Mare care nu au luat nici o măsură pentru repararea utilajului agricol cu care este înzestrat centrul de închiriat mașini de pe lîngă cooperativa din comună.

In răspunsul trimis redacției, conducerea cooperativei ne arată că cele relatate în ziar fiind juste, s-au luat imediat măsuri pentru repararea uneltelor și mașinilor agricole.

Pînă în ziua de 27 martie, au fost reparate cele 23 de semănători, 4 vînturători, 3 trioare și un număr însemnat de pluguri și grape, astfel că acum țăranii muncitori din comună le pot închiria, pentru a executa la timp și în bune condiții lucrările agricole din primăvara acestui an.

Mai multă atenție executării lucrărilor din livezi în raionul Tg. Jiu

Raionul Tg. Jiu, situat în zona de deal a regiunii Craiova, deține un important sector pomicol. In unele comune ale acestui raion, cum sînt Bumbești, Bîlta, Runcu, Vălari și altele, pomicultura este principala ocupație a locuitorilor.

In cursul anilor trecuți, numeroși țărani muncitori din aceste comune, îngrijindu-și bine livezile, așa cum i-au învățat tehnicienii, au reușit să obțină mari producții de fructe, realizînd astfel însemnate venituri bănești. Invățînd din cărți și din experiența anilor trecuți, ei s-au convins cît de hotărîtoare sînt pentru sporirea producției de fructe lucrările ce trebuie făcute în livezi în cursul iernii și al primăverii. Pentru aceasta, încă din toamnă mulți pomicultori au și început să execute stropitul, curățitul, tăiatul și omizitul pomilor. In unele comune din acest raion, ca Turcinești și Peștișani, lucrările de îngrijire a livezilor sînt pe terminate. Astfel, în comuna Turcinești, sfatul popular și organele agricole s-au preocupat îndeaproape de organizarea, desfășurarea și controlul executării lucrărilor în sectorul pomicol. In această comună au fost organizate trei echipe alcătuite din pomicultori fruntași, care au lămurit și îndrumat pe țăranii muncitori cum să-și îngrijească pomii conform cerințelor agrotehnice. La căminul cultural din comună au fost organizate în cursul iernii consfătuiri cu pomicultorii, cu prilejul cărora numeroși fruntași ca Victor Popescu, Petre P. Berindei, Manța S. Nicolae și alții, au luat cuvîntul împărtășind celorlalți din experiența lor.

Dacă pe întreg raionul Tg. Jiu planul lucrărilor de stropire a pomilor a fost îndeplinit în proporție de 205 la sută, nu în aceeași măsură însă sfaturile populare și organele agricole de la raion și comune s-au preocupat de executarea la timp a celorlalte lucrări în livezi. Aceasta reiese din faptul că lucrările de curățire a pomilor de licheni, mușchi, putregaiuri, omizi etc., cît și cele de tăieri nu au fost realizate, pînă acum cîteva zile, decît în proporție de 19 la sută, iar planul de plantare a pomilor tineri nu a fost realizat decît într-o măsură foarte mică.

Cu toate că raionul are un larg sector pomicol, iar starea în care se află în prezent multe livezi din raion este necorespunzătoare, totuși tehnicienii din acest raion continuă să neglijeze în mod nepermis problema pomiculturii și a sporirii producției de fructe.

In tot cursul iernii, secția agricolă a raionului, în frunte cu șeful ei, tovarășul Stănculescu Mihai, specialist în pomicultură, nu a inițiat și organizat acțiuni cu caracter pomicol menite să grăbească lucrările de îngrijire a livezilor, lăsînd toate pe seama organelor de la comune, care, necontrolate în muncă, nu au făcut mai nimic în această privință. Secția agricolă a raionului s-a mulțumit doar să instruiască la raion personalul tehnic de la comune și de la circumscripțiile agrozooveterinare, crezînd că astfel lucrările în livezi se vor desfășura în bune condiții. Atît șeful secției agricole raionale cît și ceilalți tehnicieni nu s-au deplasat pe teren pentru a cunoaște felul în care se execută lucrările de îngrijire și de sădire a pomilor și pentru a da țăranilor muncitori îndrumările necesare. In tot cursul iernii, tehnicienii raionului s-au mărginit să stea în birou de unde să „coordoneze" munca și să înregistreze datele sosite din teren. Inginerul principal al secției agricole raionale, tov. Cănăvolu Anton, de pildă, în tot cursul lunilor februarie și martie nu a ieșit pe teren decît timp de patru zile, dar și atunci cu probleme de „ordin general".

Nu este deci întîmplător faptul că unele comitete executive ale sfaturilor populare comunale și numeroși tehnicieni de la circumscripțiile agrozooveterinare nu sprijină acțiunile din sectorul pomicol, lăsînd ca lucrările să se desfășoare aici la voia întîmplării. Așa stau lucrurile în comuna Vădeni, de pildă, unde comitetul executiv al sfatului popular (președinte tov. Dănăricu Petre) este străin de acțiunea de îngrijire a pomilor, sau în comuna Bumbești-Jiu, unde plantarea pomilor e complet neglijată. Inginerul Epuran Doina de la circumscripția agrozooveterinară Curtișoara, circumscripție de care aparține comuna Bumbești, în ultimele două luni nu a fost decît o singură dată prin comună pentru a se interesa și a da îndrumări privind executarea muncilor din pomicultură. Asemenea cazuri de lipsă de interes și preocupare față de problema executării lucrărilor de îngrijire a pomilor și de plantare a noi livezi sînt numeroase în raionul Tg. Jiu.

Pentru a asigura în acest an o bogată producție de fructe, este necesar ca în timpul scurt ce ne-a rămas pînă la desmugurirea pomilor să se ia urgente măsuri menite să asigure realizarea în cît mai bune condiții a tuturor lucrărilor din livezi. Pentru aceasta, trebuie mobilizați toți tehnicienii pomiviticoli de la circumscripțiile agrozooveterinare, ca ei să fie în mod permanent în mijlocul țăranilor muncitori pentru a-i îndruma cum să execute repede și în cît mai bune condiții lucrările de tăiere, curățire, omizire și plantare a pomilor.

Datorită condițiilor deosebite din primăvara aceasta, cînd ne putem aștepta la brume și înghețuri tîrzii, tehnicienii trebuie să-i îndrume pe pomicultori să așeze în livezi, din loc în loc, grămezi de gunoaie, paie, frunze uscate, pe care să le aprindă în cazul că s-ar ivi pericolul de brumă.

Sfaturile populare au datoria să dea o mare atenție sectorului pomicol, renunțînd o dată pentru totdeauna la ideea greșită potrivit căreia acest sector nu ar avea o atît de mare importanță economică cum au celelalte sectoare ale agriculturii.

Tehnicienii pomiviticultori trebuie să aibă asigurate toate condițiile, ca ei să se poată ocupa numai de problemele sectorului în care sînt specializați și să nu fie folosiți în alte munci. Este o datorie de cinste pentru fiecare pomicultor să-și îngrijească cît mai bine livada și să planteze cît mai mulți pomi fructiferi.

Inginer E. VASILIU

Pentru o bogată producție de legume

Grădinarii colectivei

In dimineața aceea, grădinarul Zelescu Marinov, șeful echipei legumicole a gospodăriei colective din suburbia Oradiei, împărți ca de obicei fiecărui om din echipă sarcinile pentru ziua în curs. In scurtă vreme, harnicii grădinari începură lucrul. Vremea se arăta a fi călduroasă. De aceea, colectiviștii Ștefan Cuzmani și Koseinic Ștefan strinseră în grabă rogojinile de pe cei 720 m.p. de răsadniță. Alături, pe fîșiile de pămînt ce se întind de-a lungul răsadnițelor, colectiviștii Szeghedi Iosif și Schmidt Alois săpau niște cuiburi în care puneau gunoi de grajd nefermentat. Peste gunoi ei au pus apoi un strat de pămînt și unul de mraniță, după care au fixat rama de sticlă. Peste cîteva zile, în aceste cuiburi vor fi însămînțați dovlecei și castraveți. Ceva mai încolo, tinerii Paul Carol și Bodnar Alexandru nivelau mranița în răsadnițele destinate repicatului.

Cînd munca era în toi, veni și inginerul agronom Baciu Petre, de la Direcția agricolă regională Oradea.

— Ați sosit tocmai la vreme, tovarășe inginer, îl întîmpinară cu voioșie colectiviștii. Ce părere aveți, putem începe repicatul răsadurilor?

Inginerul cercetă cu atenție plantele, apoi spuse:

— Puteți repica salata și roșiile din patul întîi. Din paturile 3, 4 și 5 sînt bune de repicat ridichile și roșiile; gulilile să le mai lăsați vreo două zile.

Apoi inginerul luă o mînă de răsaduri și arătă practic colectiviștilor cum se face repicatul la 5 cm distanță fir de fir.

Colectivistele Taroki Elisabeta și Toth Rozalia deprinseră repede meșteșugul repicatului. In urma lor, Krapp Maria cernea prin stropitoare o bură subțire de ploaie înveselind parcă răsadurile tinere.

Gospodăria agricolă „8 Martie" din suburbia Oradiei va trimite nu peste mult timp legume timpurii pe piața orașului.

E. MANOLACHE

In grădina lui Alexandru Zaharia din Vidra

Pe unul din cele două hectare de pămînt pe care le are, țăranul muncitor Alexandru Zaharia din comuna Vidra, regiunea București, cultivă legume și zarzavaturi.

E un grădinar iscusit Alexandru Zaharia. Munca în grădina lui legumicolă începe nu o dată cu venirea primăverii, ci mult mai devreme. Incă din primele zile ale lunii februarie au început Alexandru Zaharia și soția lui, Codana, să pregătească răsadnițele, în care acum poți vedea mîndrețe de răsaduri de roșii și castraveți.

In fiecare zi grădinarul din Vidra a avut și are de făcut ceva în grădină. Bunăoară, în prezent el îngrijește cu pricepere răsadurile și face repicarea lor. Ca să înlăture pierderile ce ar putea fi pricinuite de răceală, el ține răsadnița acoperită cu geamuri și rogojini, descoperind-o peste zi cînd timpul se încălzește.

Pe lîngă alte legume, Alexandru Zaharia cultivă și cartofi timpurii. Iată ce povestește el în această privință.

— Dornic să culeg o recoltă bogată de cartofi timpurii, încă din toamnă, am arat terenul adînc și l-am îngrășat bine cu bălegar. Cartofii pentru sămînță i-am ales dintre cei mai frumoși. I-am pus apoi la jarovizat, într-o cameră călduță, așa după cum am învățat la conferințele de la căminul cultural. Acum cîteva zile, eu am terminat de însămînțat cartofii timpurii pe suprafața de 25 ari.

Din vorbele grădinarului din Vidra, se vede că el a muncit și muncește cu pricepere și răbdare; de aceea, are tot dreptul să se aștepte la o recoltă bogată de cartofi timpurii, pe care, la fel ca și anul trecut, îi va valorifica prin cooperativă. Anul trecut, din valorificarea prin cooperativă a cartofilor timpurii cultivați pe aceeași suprafață, Alexandru Zaharia a realizat un venit de 3500 lei.

Anul acesta el este hotărît să obțină o producție și mai mare care să-i aducă venituri și mai însemnate.

D. ION

Au pregătit sistemul de irigare

O dată cu arăturile și însămînțările de primăvară, colectiviștii din comuna Fărcașele, raionul Caracal, muncesc de zor și în grădina de legume și zarzavaturi. Pînă acum ei au făcut canale de irigare și au instalat pompa de irigat care va fi acționată de un motor. Pentru ca forța apei pompate să nu distrugă canalele de irigare, colectiviștii au construit din beton un baraj special.

Repică răsadurile în ghivece nutritive

Pînă mai zilele trecute, legumicultorii gospodăriei agricole de stat Zăicești, raionul Botoșani, au transportat pe terenul arat din toamnă, unde vor însămînța legume și zarzavaturi, peste 320 de tone de gunoi de grajd bine putrezit și au repicat în ghivece nutritive peste 10.000 de fire de roșii, 4.000 de fire de varză timpurie și 3.000 de fire de ardei grași. In prezent, ei continuă cu repicatul răsadurilor în cele 120.000 de ghivece nutritive.

In aceste munci s-au evidențiat brigadierul legumicol Ghidovăț Petru, grădinarii Silimon Nicolae, Silimon Ilie și alții.

I. Gavril
corespondent

Cu puteri unite pentru același țel

Ziua era pe sfîrșite. La sediul gospodăriei colective din comuna Vîlcele, raionul Rîmnicu Sărat, colectiviștii începuseră să se adune unul cîte unul. Aflaseră că pe seară se va ține aici o consfătuire la care vor lua parte și cîțiva tovarăși veniți de la S.M.T. Ziduri. Răspîndiți în grupuri prin ograda gospodăriei, colectiviștii așteptau cu nerăbdare începerea consfătuirii. In sfîrșit, iată că apare și căruța din care coboară președintele și brigadierii gospodăriei, însoțiți de agronomul de sector, de șefii brigăzilor de tractoare a V-a și a VI-a de la S.M.T. Fuseseră cu toții să cerceteze starea cîmpului, pentru a stabili data începerii lucrărilor.

In ședința care a început de îndată, președintele gospodăriei a vorbit colectiviștilor despre importanța hotărîtoare pe care o au lucrările agricole din primăvara aceasta pentru obținerea unor recolte îmbelșugate.

— Din pricina condițiilor neprielnice de climă din prima jumătate a lunii martie — a spus el — perioada care ne-a mai rămas pentru lucru s-a scurtat mult. De aceea, datoria noastră este să pornim bătălia însămînțărilor de îndată ce timpul ne va îngădui cu toate forțele și mijloacele de lucru. In această luptă vom fi ajutați de către S.M.T. Ziduri. Așa cum s-a stabilit în contractul încheiat între gospodăria noastră colectivă și S.M.T., în această campanie tractoriștii au sarcina să ne execute lucrări de arat, cultivatie și semănat pe o suprafață de aproape 1.000 ha.

Președintele a arătat apoi că, pentru ca lucrările agricole să se efectueze la timpul potrivit și în cele mai bune condiții agrotehnice, este necesară o strînsă colaborare între brigada de tractoare S.M.T. și brigada de cîmp a gospodăriei.

In ședința ținută în seara aceea, colectiviștii și mecanizatorii și-au întocmit un plan de lucru comun în care și-au trecut sarcinile ce revin fiecărei brigăzi, potrivit obligațiilor cuprinse în contractul încheiat.

Printre altele, brigadierii de cîmp ai gospodăriei au stabilit măsurile concrete ce le vor lua pentru curățirea terenului înainte de însămînțare, pentru transportul apei, combustibilului și seminței, au repartizat pe cei mai pricepuți colectiviști care să lucreze pe agregate în timpul muncilor etc. Nici una din măsurile menite să ducă la realizarea unei colaborări cît mai rodnice între colectiviști și mecanizatori n-a fost uitată.

A doua zi, încă din zori, membrii brigăzilor de cîmp ale gospodăriei colective au pornit să adune boțele de floarea-soarelui și cocenii de porumb, rămași pe cîmp de cu toamnă. In două zile, colectiviștii au curățat în întregime terenul pentru ca tractoarele S.M.T. să poată lucra nestingherite.

La cîteva zile după consfătuirea aceea de producție, la gospodăria colectivă au sosit cele 2 brigăzi de tractoare ale S.M.T. Ziduri, repartizate să lucreze aici. Duduitul tractoarelor s-a auzit în tot satul. Așadar, de acum urma să înceapă fără zăbavă pe ogoarele colectivei marea bătălie a muncilor de arături și însămînțări. Tractoriștii și-au instalat tabăra pe locul dinainte fixat, lîngă o fîntînă, și chiar din seara aceea colaborarea dintre colectiviști și mecanizatori a început să prindă viață. Autocamionul colectivei a plecat să aducă de la S.M.T. o semănătoare care nu putuse fi transportată pe cîmp o dată cu tractoarele.

In zorii zilei următoare, tarlalele întinse de teren ale colectivei freamătau de viață. Tractoriștii revizuiau cu atenție tractoarele și mașinile, în timp ce pontatorii-alimentatori, șefii brigăzilor de tractoare, împreună cu brigadierii de cîmp ai gospodăriei, făceau încă o dată recunoașterea terenului, controlînd felul cum a fost curățat de către colectiviști. Prin grija consiliului de conducere, brigăzilor de tractoare li s-au repartizat trupuri masive de pămînt, celelalte porțiuni de teren mai mici unde relieful solului nu permitea lucrul cu tractorul urmînd să fie lucrate cu atelajele gospodăriei. Datorită acestui fapt, mecanizatorii aveau posibilitatea să folosească din plin capacitatea de lucru a mașinilor, să înlăture timpii morți, să grăbească ritmul muncilor.

Folosind metoda graficului orar, tractoriștii celor două brigăzi au reușit să depășească zilnic norma la arat. Așa, bunăoară, tractoristul Vasile Ștefan din brigada a V-a condusă de Iordache Constantin a realizat zilnic cîte 4,50—5 hectare și chiar mai mult în loc de 3,60 hectare cît prevede norma. La fel de vrednici s-au dovedit a fi și tractoriștii Vlășceanu Gheorghe și Enache Constantin din brigada a VI-a condusă de Moise Nicolae.

Pentru a grăbi și mai mult executarea arăturilor, într-una din seri tractoriștii au hotărît să organizeze și un schimb de noapte. In urma acestei hotărîri, conducerea S.M.T.-ului a trimis la gospodărie încă patru tractoriști și a luat toate măsurile pentru dotarea tractoarelor cu instalațiile de iluminat necesare. Printre cei care au intrat primii în schimbul de noapte la arat au fost tractoriștii Voineag Ion și Pîrvu Gheorghe, fii de colectiviști din gospodărie.

In același timp, pe terenurile ogorite din toamnă, tractoriștii au început și însămînțările. Potrivit obligațiilor cuprinse în contractul de lucrări și sarcinilor prevăzute în planul de muncă, brigadierii de cîmp au luat măsuri ca sămînța să fie transportată din timp cu autocamionul la locul de muncă.

Datorită acestei strînse colaborări dintre brigăzile de tractoare și brigăzile de cîmp, tractoriștii au putut folosi întreaga capacitate de lucru a mașinilor, reușind să realizeze o mare viteză zilnică de lucru. Așa, bunăoară, tractoristul Burdușel Radu din brigada a VII-a, folosind un cuplu format din cultivator și semănătoare urmată de o grapă ușoară pentru netezirea terenului, a izbutit să însămînțeze zilnic cîte 13—13,50 ha în loc de 11 ha cît prevede norma.

Strînsa colaborare dintre brigăzile de tractoare ale S.M.T. și brigăzile de cîmp ale gospodăriei colective nu exclude însă controlul reciproc. Din contră, munca tractoriștilor e controlată în permanență de către șefii brigăzilor de tractoare împreună cu brigadierii de cîmp, acest control avînd rostul de a mări simțul de răspundere al oamenilor față de calitatea lucrărilor executate și de a întări disciplina în muncă.

Legătura tovărășească în muncă între brigăzile de tractoare S.M.T. și brigăzile de cîmp s-a întărit și mai mult prin consfătuirile de producție care se țin în fiecare seară între șefii brigăzilor. Cu prilejul acestor consfătuiri, se iau măsurile necesare pentru înlăturarea lipsurilor și greutăților ivite în muncă, pentru desfășurarea în tot mai bune condiții a lucrărilor ce urmează să se facă a doua zi. Așa, bunăoară, la aceste consfătuiri se fixează locul de muncă, lucrările și mașinile cu care vor fi executate aceste lucrări în ziua următoare, se repartizează oamenii ce vor deservi semănătorile, se stabilesc mijloacele pentru transportul seminței etc. In felul acesta, brigada de cîmp știe precis unde și ce anume va lucra brigada de tractoare, precum și sprijinul de care ea are nevoie.

*

Colaborarea dintre brigăzile de tractoare ale S.M.T. Ziduri și brigăzile de cîmp ale gospodăriei colective din Vîlcele ar da roade și mai frumoase dacă consiliul de conducere al gospodăriei colective ar fi repartizat o colectivistă care să gătească și să servească la timp mîncare caldă tractoriștilor. In lipsa unei bucătărese, mîncarea tractoriștilor este gătită de către pontatorii-alimentatori, ceea ce face ca aceștia să nu-și mai poată îndeplini așa cum se cere sarcinile ce le revin.

Hotărîți să dea tot sprijinul mecanizatorilor în vederea grăbirii lucrărilor agricole colectiviștii au luat hotărîrea, într-una din consfătuirile de producție, să rezolve și problema asigurării unor cît mai bune condiții de hrană pentru toți tractoriștii.

N. IANCU

Zece ani de la ELIBERAREA UNGARIEI

4 aprilie 1945. In această zi, poporul ungar eliberat de sub jugul hitlerist de către Armata Sovietică, pășea într-o nouă viață.

N-am să uit niciodată noaptea aceea — povestește scriitorul maghiar Tibor Merav...

O casă cu patru etaje la Budapesta. Eram de pază în gang. Deodată se auziră din stradă împușcături și tropăitul unor oameni care fugeau. Pe lingă poartă se strecurară niște umbre. Vorbeau nemțește.

— Mai repede! Mai pe lingă zid! Aici...

Tăcere, apoi un strigăt puternic: Stoi!

„Stoi!" Un cuvînt rusesc! Ostașii sovietici! Au și ajuns...

„Stoi" înseamnă „stai". Dar pentru mine, pentru toți locatarii casei, — încheie scriitorul Tibor Merav — pentru toți locuitorii Budapestei acest cuvînt însemna: hai, pășește pe drumul nou, pe drumul vieții libere!

...De atunci, de la 4 aprilie 1945, poporul ungar, în frunte cu clasa muncitoare și încercatul ei conducător, Partidul celor ce muncesc din Ungaria, avînd sprijinul frățesc al Marii Uniuni Sovietice, a zidit noua Ungarie democrat-populară. Astăzi, la un deceniu de la istoricul eveniment, Republica Populară Ungară pășește cu fermitate pe drumul înfloririi economiei, pe drumul apărării active a păcii, umăr la umăr cu întreg lagărul democrației și socialismului în frunte cu U.R.S.S. și R.P. Chineză.

Au rămas în urmă vremurile cînd omul muncii maghiar gemea înjugat la carul sălbaticei exploatări și asupriri capitaliste. Prin lupta eroică a clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare, sub cîrmuirea partidului comuniștilor și cu ajutorul multilateral acordat de U.R.S.S., Ungaria s-a transformat dintr-o țară agrară înapoiată, cu o industrie slab dezvoltată și aservită capitalului străin, într-o țară independentă, o țară industrial-agrară.

In anii care au trecut, poporul muncitor ungar a făcut pași importanți pe făgașul construcției societății socialiste. An de an economia națională s-a dezvoltat. Planurile anuale de stat au fost îndeplinite și depășite. Industria socialistă a îndeplinit planul de producție pe anul 1954 în proporție de 101,4%. In comparație cu anul 1953, extracția de cărbune a crescut cu 3,4%, extracția de petrol cu 43,9 %. In industria ușoară planul a fost îndeplinit în proporție de 101,9%, iar în industria alimentară în proporția de 104,9%.

Datorită lărgirii și reconstrucției vechilor întreprinderi și construirii a 68 de întreprinderi noi, în 1954, volumul global al producției industriei ungare a fost aproximativ de trei ori și jumătate mai mare decît în 1938. A fost realizată una din cele mai importante sarcini ale cincinalului — lărgirea considerabilă a producției mijloacelor de producție.

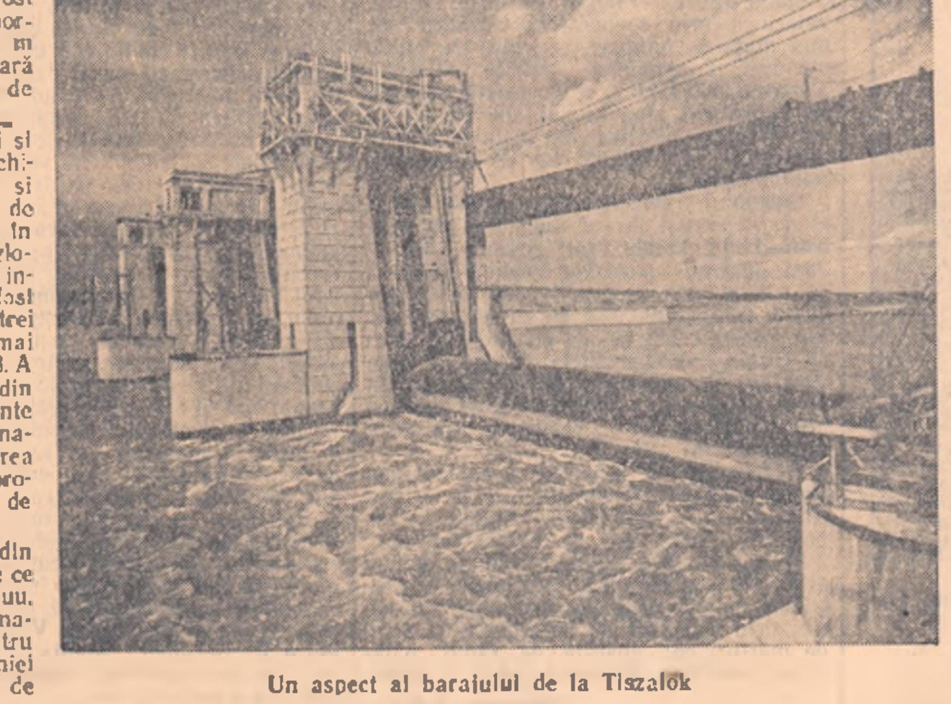
Industria grea din Ungaria, industrie ce se dezvoltă continuu, a creat condiții materiale solide pentru refacerea economiei maghiare distruse de război, începerea marilor construcții socialiste, sporirea producției industriei ușoare și a celorlalte ramuri industriale și înzestrarea agriculturii cu o tehnică modernă.

Industria de mașini ungară fabrică acum, pe lingă utilaj industrial, și autocamioane, camioane basculante, motoare Diesel, motoare electrice, locomotive electrice etc.

Un ajutor important a primit agricultura. In cursul anului trecut, investițiile în agricultură au fost cu 400 de milioane forinți mai mari decît în 1953.

Industria ungară pune azi la dispoziția agriculturii numeroase mașini de tip nou. Cu ajutorul U.R.S.S. a fost construită prima combină cerealieră. Un produs important al industriei de mașini din R.P. Ungară este tractorul pe șenile, care poate fi folosit la arăturile adînci și la tracțiune grea. Intreprinderile constructoare de mașini agricole produc batoze, trioare, pluguri de tractor și semănători de porumb pentru însămînțatul în cuiburi așezate în pătrat etc.

Dezvoltarea puternică a construcției de mașini agricole permite necontenita mecanizare a muncilor agricole. In R. P. Ungară au fost create S.M.T.-uri care în anul 1954 aveau la dispoziție aproximativ 12.000 de tractoare, 1.200 de combine, 2.400 de secerătoare-legătoare și zeci de mii de alte mașini și unelte agricole.

Un aspect al barajului de la Tiszalök

Din luna martie 1945, cînd în Ungaria eliberată a fost emis decretul nr. 600 „Cu privire la desființarea sistemului marii proprietăți și împărțirea pămîntului țăranilor", multe prefaceri importante s-au petrecut în viața satului ungar. Un număr de 642.000 de țărani au fost împroprietăriți cu 3.258.000 de iugăre de pămînt. Acest act revoluționar, care a marcat începutul unei noi epoci înfloritoare și fericite în viața țărănimii muncitoare, a întărit și mai mult alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

In 1948 au fost puse bazele mișcării pentru înființarea de cooperative agricole de producție, pentru construirea socialismului în sectorul agricol. De atunci cooperativele agricole de producție au prins rădăcini trainice în satul ungar. In R.P. Ungară există în prezent 4.437 de cooperative agricole de producție, grupînd aproape 200.000 de țărani muncitori. Cooperativele agricole de producție și gospodăriile agricole de stat lucrează 30% din pămîntul arabil al țării. Viața a demonstrat pe deplin că în majoritatea acestor gospodării nivelul de trai al membrilor lor este mai ridicat decît al țăranilor mijlocași cu gospodării individuale.

In anul trecut, în R.P. Ungară au fost organizate expoziții de mașini și unelte agricole cu vînzare.
In fotografie: țărani muncitori cercetînd cu atenție noile mașini de semănat.

In ultimul timp, un număr tot mai mare de țărani muncitori au ales calea gospodăriei socialiste. Recent, în multe părți ale Ungariei au luat ființă noi cooperative agricole de producție.

Insuflețite de hotărîrile plenarei din 4 martie 1955 a C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, organele de partid și organele de stat sînt hotărîte să facă totul pentru ridicarea necontenită a nivelului de producție al cooperativelor agricole existente, pentru întărirea lor economico-organizatorică și să asigure printr-o largă muncă de lămurire înființarea de noi cooperative.

In cei zece ani care s-au scurs de la eliberarea Ungariei de sub jugul hitlerist-horthyst, datorită dezvoltării economiei naționale, viața poporului ungar a devenit tot mai frumoasă și mai îmbelșugată. Poporul Ungariei democrat-populare nu mai cunoaște nici mizeria, nici șomajul. In prima jumătate a anului trecut, salariul real al muncitorilor din fabrici era cu 57% mai mare decît în vechea Ungarie. In prima jumătate a anului 1954 venitul mediu real al unei familii de țărani depășea cu 50 la sută nivelul ultimului an dinainte de război.

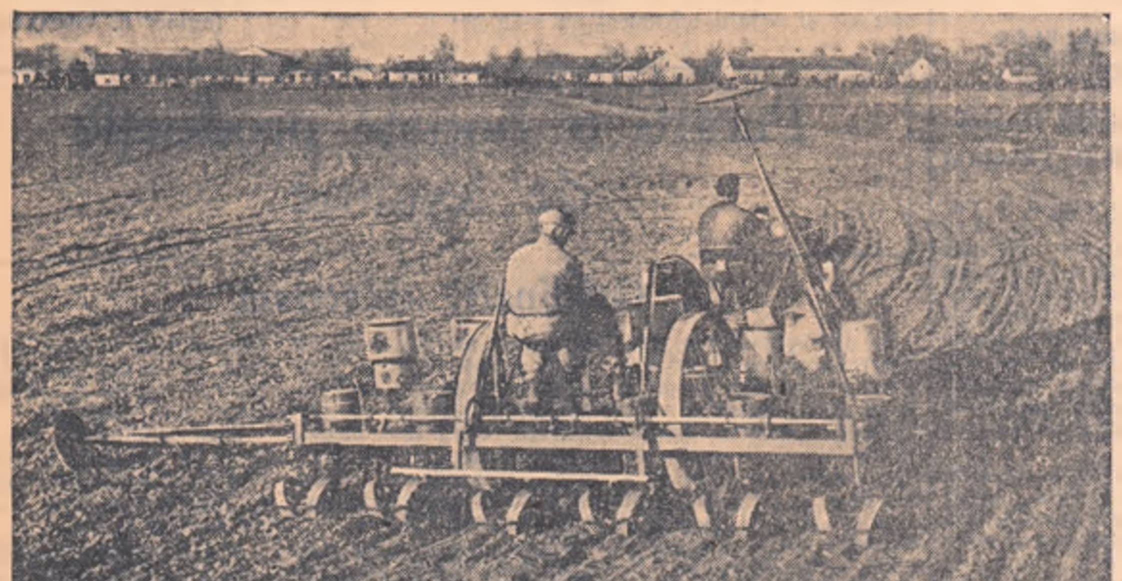
Sub regimul capitalist, majoritatea copiilor de vîrstă școlară absolveau doar 4 sau 6 clase; puterea populară a introdus învățămîntul obligatoriu de 8 clase. In timpul regimului lui Horthy, din 10 mii de locuitori numai 12 învățau la institutele de învățămînt superior; astăzi numărul lor s-a ridicat la 38. Studenții fii de muncitori și țărani muncitori, care în vechile institute de învățămînt superior reprezentau un număr cu totul neînsemnat, formează acum 55% din numărul total al studenților.

*

Umăr la umăr cu țările iubitoare de pace ale lagărului de neînvins al democrației și socialismului, Republica Populară Ungară luptă cu hotărîre pentru apărarea și menținerea păcii în lume. Niciodată n-a fost mai unit poporul ungar ca în lupta pentru apărarea păcii, ca în lupta pentru întărirea prin muncă a capacității de apărare a țării sale, deoarece el știe că astfel apără liniștea și independența patriei sale dragi.

Poporul romîn și poporul maghiar, dezbinate înainte vreme din cauza ațîțărilor șovine întreținute de clasele exploatatoare ale popoarelor noastre, trăiesc acum în strînsă prietenie, ajutîndu-se reciproc în lupta comună pentru pace și făurirea socialismului. Prietenia dintre R.P.R. și R. P. Ungară se dezvoltă trainic.

Poporul romîn urează din toată inima poporului frate maghiar, de ziua sărbătorii sale naționale, succes deplin pe drumul de luptă pentru întărirea capacității de apărare a patriei sale, pentru apărarea păcii și construirea socialismului.

Pe ogoarele R. P. Ungare lucrează cele mai moderne mașini. In fotografie: o mașină complexă pentru semănarea prășitoarelor și administrarea îngrășămintelor.

Sărbătorirea eliberării Ungariei la Moscova

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite:

La 2 aprilie a avut loc la Moscova ședința solemnă consacrată aniversării a 10 ani de la eliberarea Ungariei de sub cotropitorii hitleriști de către Armata Sovietică. Ședința a fost organizată de Consiliul Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, de Asociația unională pentru relațiile culturale cu străinătatea și de Ministerul culturii al U.R.S.S.

In sală s-au adunat inovatori din industrie, oameni de știință și cultură, reprezentanți ai organizațiilor obștești, ostași ai Armatei Sovietice. Participanții la ședință au salutat cu căldură pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Ungare în U.R.S.S., Ferenc Muennich, delegația oamenilor de cultură din Ungaria în frunte cu ministrul culturii al Republicii Populare Ungare, Jozsef Darvas, delegația istoricilor unguri, condusă de academicianul Erik Molnar, care se aflau în sală. Au adus saluturi șefii unor ambasade acreditate la Moscova.

Reuniunea a fost deschisă de N. V. Popova, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică. F. V. Konstantinov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S. a prezentat raportul „Zece ani ai Ungariei libere".

La reuniune au luat cuvîntul, fiind întîmpinați cu aplauze călduroase, Ferenc Muennich, ambasadorul Republicii Populare Ungare în U.R.S.S. și J. Darvas, șeful delegației oamenilor de cultură din Ungaria.

Reuniunea s-a încheiat printr-un concert la care și-au dat concursul maeștri ai artelor din Ungaria și artiști de la teatrele din Moscova.

In U.R.S.S. a început strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: Poporul sovietic condamnă cu mînie uneltirile imperialiștilor care amenință omenirea cu un război atomic. La mitingurile și adunările de masă care au avut loc în ziua de 1 aprilie în orașe și sate, oamenii sovietici au aprobat în unanimitate Apelul de la Viena al Consiliului Mondial al Păcii. La 1 aprilie, la chemarea Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii a început strîngerea de semnături pe Apel.

Această campanie se desfășoară pe tot cuprinsul uriașului teritoriu al Uniunii Sovietice — de la țărmurile Oceanului Pacific pînă la Marea Baltică, din Pamir și pînă în extremul nord. Adunări de masă au avut loc la Moscova, Leningrad, Kiev, Minsk, în Ural, Siberia, Asia centrală.

In prima zi a campaniei de strîngere de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii au semnat milioane de cetățeni sovietici alăturîndu-și astfel glasurile la glasul tuturor oamenilor cinstiți din lume, care protestează împotriva amenințării unui război atomic.

In legătură cu tratativele dintre marile puteri

— Declarația lui Eden la Newcastle —

LONDRA 2 (Agerpres). — TASS transmite: După cum relatează agenția Presse Association, în seara de 31 martie, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, Eden, a rostit un amplu discurs la o adunare a conservatorilor din Newcastle.

Cerînd acelora care doresc reglementarea divergențelor internaționale să aibă „răbdare inepuizabilă", Eden a spus că Anglia „a și început să discute cu aliații săi modul în care să se organizeze viitoarea etapă a tratativelor internaționale". „El și-a exprimat speranța că în curînd vor avea loc consultări în această problemă și că, deși acestea vor avea loc între funcționari, miniștrii Afacerilor Externe (ai puterilor occidentale) vor discuta de asemenea într-un viitor apropiat aceste planuri".

După cum a spus Eden, aceasta „poate deschide calea tratativelor" cu Uniunea Sovietică. Dar, precizează agenția Press Association, Eden a avertizat că nu trebuie să se aștepte rezultat imediat.

După cum rezultă din aceeași știre, Eden a încercat în discursul său să justifice politica de tergiversare a rezolvării problemei tratativelor dintre cele patru puteri, recurgînd în acest scop la născociri împotriva Uniunii Sovietice. Eden a încercat să semene îndoială în ce privește succesul viitoarelor tratative.

Trecînd apoi la problema dezarmării, Eden a subliniat că actualele tratative care se desfășoară la Londra, se bazează pe planul propus de Franța și Anglia, care prevede „renunțarea totală la folosirea și producția armelor nucleare, reducerea hotărîtă a armamentelor clasice și a forțelor armate și instituirea unui strict control internațional asupra întregului program de dezarmare". In ciuda faptelor îndeobște cunoscute, Eden a încercat să prezinte lucrurile ca și cum faptul că la Londra nu s-a ajuns la un acord se datorește Uniunii Sovietice și nu poziției puterilor occidentale, poziție dictată de tendința lor de a continua cursa înarmărilor și pregătirile în vederea unui război atomic.

Afirmînd în încheiere că „bomba cu hidrogen poate contribui la menținerea păcii", Eden a contestat prin aceasta faptul evident că cursa înarmărilor atomice duce în mod inevitabil la agravarea primejdiei de război.

Adoptarea unor legi antidemocratice de către Consiliul Republicii Franceze

PARIS 2 (Agerpres). — In ședința din 1 aprilie, Consiliul Republicii al Franței a dezbătut proiectul de lege care acordă guvernului Faure „împuterniciri speciale" în domeniul economic, social și fiscal, proiect de lege aprobat recent cu multe greutăți și de Adunarea Națională. Consiliul a votat cu 204 voturi contra 90 acest proiect cuprinzînd modificarea propusă de senatori ca „împuternicirile speciale" să se prelungească pînă la 20 mai 1955 în loc de 30 aprilie a.c.

Consiliul Republicii a trecut apoi la discutarea proiectului de lege care dă guvernului dreptul să declare „stare excepțională" atît pe teritoriul Franței cît și pe teritoriul coloniilor franceze și introducerea imediată a „stării excepționale" pe timp de șase luni în Algeria. Și acest proiect de lege a fost aprobat cu 233 voturi contra 77.

După cum se știe, aceste două legi au provocat protestul hotărît al poporului francez, deoarece în ce privește prima va determina înrăutățirea situației sale economice, iar a doua va crea condițiile instaurării teroarei militaro-polițienești ambele fiind un corolar al ratificării acordurilor de la Paris.

Noi provocări militare ale S.U.A. împotriva R. P. Chineze

PEKIN 2 (Agerpres). — Agenția China Nouă relatează că la 1 aprilie patru valuri de avioane militare americane au efectuat 18 zboruri deasupra R. P. Chineze, violînd spațiul aerian chinez și dedîndu-se la provocări.

La 1 aprilie, între orele 11,41-12,19 o formație de patru avioane militare americane a pătruns deasupra regiunilor Iuncen Laiian și Kiaohsien, în peninsula Kiaotun, provincia Șandun. Ele au zburat de asemenea deasupra unei regiuni situate la 6 km. de Kiaohsien. Aviația armatei populare chineze a alungat cele patru avioane militare americane care s-au îndepărtat spre est.

La orele 13,59, două avioane ale marinei americane au zburat deasupra localităților Haikou, Kailai și Chenmai, deasupra insulei Hainan în provincia Guandun.

La orele 14,03, o formație de avioane ale marinei americane au zburat în vecinătatea localității Dinan, insula Hainan.

La orele 14,00 o formație de opt avioane americane au zburat deasupra localității Baotinin și a portului Sanya, din insula Hainan.

In comunicat se subliniază că aceste provocări militare ale avioanelor militare americane încalcă în mod grav teritoriul și suveranitatea R. P. Chineze și urmăresc în mod evident să sporească încordarea în Extremul Orient. Poporul chinez urmărește cu atenție desfășurarea acestor provocări militare săvîrșite de Statele Unite.

Ce se petrece în Vietnamul de Sud

In Vietnamul de Sud a izbucnit un adevărat război civil. Ciocniri sîngeroase au loc între trupele guvernamentale și trupele sectelor religioase. Palatul șefului guvernului Ngo Din Dien, cartierul general al armatei sud-vietnameze și sediul poliției din Saigon sînt sub focul mortierelor trupelor sectelor religioase. Agențiile de presă au transmis știrea că guvernul Vietnamului de Sud a pierdut controlul asupra unei părți importante din teritoriul țării și că în semn de protest împotriva politicii proamericane a guvernului 8 miniștri au demisionat. Pînă acum din cauza luptelor care au loc, au fost omorîți sau răniți peste 100 de persoane civile. Pierderile suferite de trupele ambelor părți sînt foarte grele. Presa americană, care sprijină guvernul Vietnamului de Sud, nu poate totuși ascunde faptul că regimul lui Ngo Din Dien este amenințat să se prăbușească. De asemenea, că Saigonul (capitala Vietnamului de Sud) este izolat de restul țării. Ziarul „New York Herald Tribune" scria că în această regiune domnește pretutindeni anarhia politică și economică, iar Saigonul este azi o capitală a haosului și a corupției. In această vreme „Impăratul" Bao Dai petrece ceasuri vesele în cazinourile și barurile de pe Coasta de Azur a Franței. Cele ce se petrec în Vietnamul de Sud confirmă șubrezenia regimului marionetă pe care îl susțin colonialiștii francezi și americani și că pozițiile acestor colonialiști nu sînt deloc sigure.

Amestecul imperialiștilor americani în treburile interne ale Vietnamului a dus la agravarea situației, și așa jalnice, din Vietnamul de Sud. Vietnamul de Sud a fost transformat într-un ținut al mizeriei cumplite și al morții.

Se știe că după conferința de la Geneva din iunie 1954, în Indochina a fost încheiat armistițiu. Potrivit hotărîrilor acestei conferințe, cele 3 state de pe această peninsulă și anume Patet-Lao, Kmer și Vietnam au fost declarate state independente în cadrul Uniunii Franceze. Vietnamul a fost însă împărțit în două: Vietnamul de Nord, care a fost atribuit Republicii Democrate Vietnam, și Vietnamul de Sud, care a rămas sub stăpînirea lui Bao Dai. Acordurile de la Geneva prevăd însă că în anul 1956 vor avea loc alegeri libere în întreg Vietnamul. Rezultatul acestor alegeri va decide soarta întregii țări. De pe acum este neîndoielnic că populația din Vietnam va hotărî în aceste alegeri unificarea patriei și instaurarea unui regim democratic în frunte cu președintele Ho Și Min, regim care a fost deja făurit în Vietnamul de Nord. Ziarul american „New York Times" recunoaște cu părere de rău că R. D. Vietnam este bine organizată, guvernul procedează la reforme sociale și economice și că în toată regiunea domnește ordine, iar armata este puternică. „New York Times" recunoaște și el că dacă vor fi alegeri, populația din întregul Vietnam, în marea sa majoritate se va pronunța pentru R. D. Vietnam. Și nu este de mirare. In Vietnamul de Sud cotropitorii americani care iau tot mai mult locul colonialiștilor francezi se comportă, de la semnarea armistițiului de la Geneva, ca într-o colonie a lor. Ei vor să transforme Vietnamul de Sud într-un cap de pod al agresiunii americane, împotriva R. D. Vietnam, R. P. Chineză și a altor state ale Asiei. Faptul că ei fără jenă preiau una după alta toate pozițiile deținute înainte de Franța ascute neînțelegerile între această țară și S.U.A.

Politica de trădare a intereselor naționale și de supunere față de monopoliști dusă de guvernul Ngo Din Dien, executantul docil al voinței imperialiștilor americani, a ridicat împotriva sa cele mai largi pături ale poporului. Cu toate promisiunile făcute, în Vietnamul de Sud nu a avut loc o reformă agrară, iar sutele de mii de șomeri au rămas tot fără lucru.

Comisia internațională de supraveghere a armistițiului în Vietnam, pentru a-și asigura securitatea, a fost obligată să-și instituie un adevărat cartier general la Saigon. Numărul asasinatelor și arestărilor comise în orașe de către „comitetele de asasini" ale guvernului (comitete întreținute cu dolari americani) crește necontenit. Situația este tot atît de tragică și în sate, unde țăranii sînt omorîți fără milă dacă se opun rechiziționării brutale de alimente pe care le mai au. Impotriva guvernului s-au ridicat fățiș nu numai masele populare, ci și sectele religioase care dispun de armată proprie. Deși în fruntea mișcării acestor secte religioase se află elemente reacționare călăuzite de interese personale și de castă, totuși această mișcare oglindește într-o bună măsură și nemulțumirea maselor populare față de politica S.U.A. dusă în Vietnamul de Sud.

Americanii vor căuta să dea tot ajutorul lor lui Ngo Din Dien. Aceasta pentru că marioneta care se află în capul guvernului le este azi mai necesară ca oricînd. In primul rînd ei contează pe Ngo Din Dien, ca să saboteze cu ajutorul lui îndeplinirea acordurilor de la Geneva cu privire la restabilirea păcii în Indochina. In al doilea rînd, ei speră că acest trădător va putea să împiedice ținerea alegerilor libere în 1956 și astfel să fie zădărnicite aspirațiile legitime ale poporului vietnamez la unificarea țării.

Populația din Vietnamul de Sud este însă decisă să pună capăt complotului ațîțătorilor la război americani și fărădelegilor comise de marioneta lor Ngo Din Dien. Poporul vietnamez care a dovedit în cei șase ani, cît a durat războiul împotriva colonialiștilor, că știe să lupte cu abnegație și eroism pentru eliberarea patriei, va ști să scuture și jugul colonialiștilor americani și să realizeze un Vietnam unit, independent și democrat.

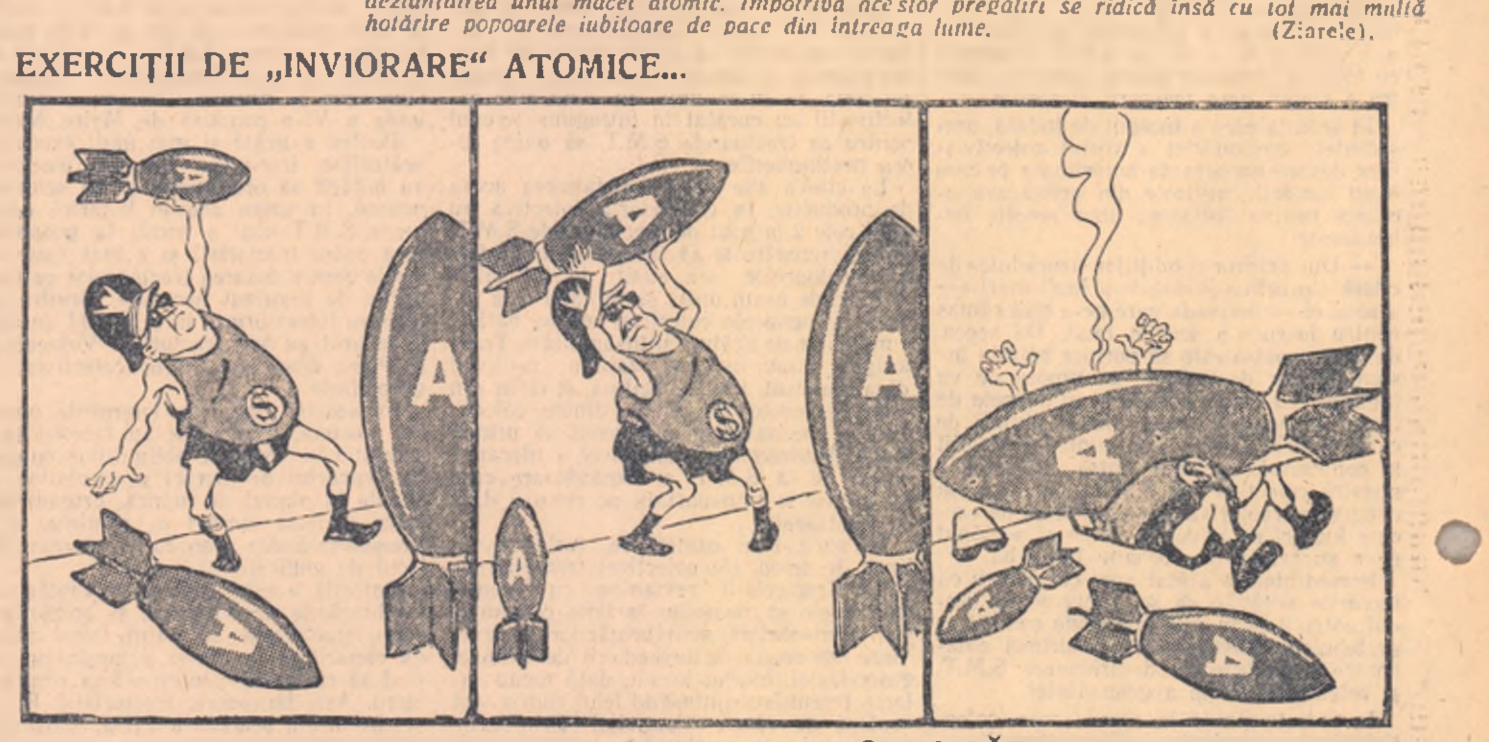
O delegație a R. D. Vietnam va pleca în India

HANOI 2 (Agerpres). — După cum anunță Agenția Vietnameză de Informații, răspunzînd invitației făcută de primul ministru al Indiei, Nehru, în cursul întrevederii cu președintele Ho Și Min care a avut loc la Hanoi, în octombrie 1954, o delegație a guvernului R. D. Vietnam va pleca în India în cursul lunii aprilie.

Delegația va fi condusă de Fam Van Dong, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam.

— In ultima vreme, ațîțătorii la război și-au intensificat propaganda și pregătirile pentru dezlănțuirea unui măcel atomic. Impotriva acestor pregătiri se ridică însă cu tot mai multă hotărîre popoarele iubitoare de pace din întreaga lume. (Ziarele).

EXERCIȚII DE „INVIORARE" ATOMICE...

...ȘI URMĂRILE LOR INEVITABILE

(Desen reprodus din revista sovietică „Krokodil")

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamentele pe 3 luni, 5 lei, pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, gospodăriile agricole de stat și S.M.T.